

**การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

An Investigation of Thai Language Usage of Chinese Students,
Department of Applied Thai, the Faculty of Liberal Arts,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ผการัตน์ ไยทอง
อำนวยการ
อำนวยการ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564
สังกัดคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

An Investigation of Thai Language Usage of Chinese Students,
Department of Applied Thai, the Faculty of Liberal Arts,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ผการัตน์ โยทอง
อำนวยการ เยี่ยมสำรวจ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564
สังกัดคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ หลักสูตรเทียบโอน (หลักสูตร 2 ปี) สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์ข้อความและการจัดกลุ่ม (Thematic Categorization) 4 ประการ ประกอบด้วย ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) และ อื่น ๆ (Other) เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีการใช้ภาษาไทย ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) มี 12 ประการ ได้แก่ (1) การใช้คำไม่ถูกต้องตามบริบทและความหมายของประโยค (2) การใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง (3) การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค (4) การใช้คำสื่อความหมายของประโยคหลัก กับประโยคขยาย ที่ไม่เข้าคู่กัน (5) การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และตกหล่น (6) การใช้คำปฏิเสธไว้ใกล้กัน ทำให้เกิดความสับสนของความหมาย (7) การใช้ไม้ยมกซ้ำหลายครั้งในคำเดียว (8) การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่ (9) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง (10) ระดับคำที่ใช้ตลอดทั้งเรื่องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน (11) การเรียงประโยคไม่ถูกต้อง และ (12) คำที่ใช้ในประโยค สื่อความหมายไม่ชัดเจน

2. มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) นักศึกษามีมุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก โดยนักศึกษาจะมีเหตุผลประกอบความประทับใจในแต่ละประเด็น ได้แก่ ความประทับใจด้านวัฒนธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ของคนไทย ด้านความชื่นชมในศรัทธาของคนไทยที่มีต่อพระพุทธศาสนา ด้านทัศนียภาพและภูมิอากาศ ด้านกฎกติกา มารยาทของสังคม ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม ด้านอาหารสำหรับบริโภค ด้านการศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย และด้านความไพเราะของภาษาไทย

3. การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) มี 3 ประการ ได้แก่ (1) การเขียนเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็นข้อ เพื่อแยกประเด็นออกจากกันอย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน (2) การเขียนเล่าเรื่องแบบบรรยาย โดยเขียนเล่าเรื่องราวเป็นความเรียง ตั้งแต่ต้นจนจบ และ (3) การเขียนเรียบเรียงประโยคโดยใช้ภาษาพูด

4. อื่น ๆ (Other) มี 8 ประการ ได้แก่ (1) การขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยา “มี” แทนการขึ้นต้นประโยคด้วยคำนามหรือคำสรรพนาม (2) ความถี่ของการใช้คำ ใช้คำว่า “ที่” เพื่อขยายความประโยคในหลายประโยค (3) การใช้คำเพื่อแบ่งรับแบ่งสู้ในประโยคที่ไม่มั่นใจ เช่น “แทบไม่” “ไม่ค่อยดี” “เกือบ” “ค่อนข้างดี” (4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ (5) การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยในประโยค (6) การใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลายาวติดต่อกันหลายจุด (.....) ในส่วนท้ายของแต่ละประเด็น เพื่อเป็นการแสดงว่าจบประเด็น (7) การใช้คำศัพท์แสดงลักษณะของสิ่งของ และ (8) การเขียนเรียบเรียงประโยคโดยแปลจากโปรแกรมแปลภาษา เช่น ระบบแปลภาษาของกูเกิล

คำสำคัญ : การใช้ภาษาไทย นักศึกษาจีน

Abstract

The study aims to examine the language use by Chinese students studying in the Department of Applied Thai, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The Participants were 10 Chinese tertiary students in a two-year-transfer program from Applied Thai, Faculty of Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The research instrument used in this study was Thai writing test. The collected data were analyzed by using qualitative approach. Textual analysis and thematic categorization were used to identify the results into four categories: grammatical errors (accuracy and acceptance), theme of story-telling, organizational communication, and others to describe Thai language used by Chinese students.

The results of the study obtained from these Chinese students studying in Applied Thai, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon can be summarized as follows:

1. Grammatical errors (Accuracy and acceptance) concerns twelve sub-categories: (1) using words incorrectly according to the context and the meaning of each sentence, (2) misused conjunction, (3) writing long sentence without space, (4) using words irrelevant in the clause or main clause, (5) misspelling, (6) using double negators, (7) using several ๆ (repetition symbol for one word), (8) No indenting content when opening new topic, (9) using punctuations wrong, (10) degree of words used were not equal, (11) wrong sentence organization, and (12) incomprehensible word usage.

2. Theme of storytelling: These participants had positive attitudes in story-telling by providing their impression on each point such as their impression on Thai culture, Thai human relations, appreciation for Buddhism's faith, scenery and atmosphere, rules and etiquettes, hotel and travel industries, Thai foods, Thai education, as well as the beauty of Thai language.

3. Organizational Communication can be divided into three sub-categories: (1) using bullet points or number to introduce new ideas, but the content was relevant to the same topic, (2) Using narrative writing to describe story, and (3) Using spoken language in narrative writing.

4. Others included eight characteristics as shown in the following: (1) Using verb “มี” (to have) at the start to the sentence instead of using noun or pronouns. (2) High frequency of “ที่” (relative pronoun) to modify clauses in several sentences, (3) Using auxiliaries verbs to show hesitant, for example, “แทบไม่ (hardly), “ไม่ค่อยดี (not quite well), “เกือบ” (almost) , and “ค่อนข้างดี” (quite well), (5) Using English word while writing in Thai, (6) Using ellipsis point (...) at the end of the sentence, (7) Using words to describe characteristics ,and (8) Arranging sentences by using Google Translate.

Keywords: Thai Language Usage, Chinese Students

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรัก ความเมตตากรุณาและความอนุเคราะห์จาก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการวิจัยและคณะกรรมการผู้บริหาร คณะศิลปศาสตร์เป็นอย่างสูง ที่สนับสนุนการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. มณฑรัตน์ รุ่งเรืองธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษาด้านวิจัย ที่กรุณาให้ คำชี้แนะและคำปรึกษาในการปรับแก้วิจัยให้สมบูรณ์ รวมทั้งให้กำลังใจในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์เจษฎา ศรีวัฒนเมธากุล ที่เสียสละเวลาอันมีค่าตรวจเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพื่อให้ได้เครื่องมือวิจัยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้เก็บข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และขอขอบคุณนักศึกษาจีนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์เบญจมาศ สังข์นุช อาจารย์พรกนก ศรีงาม อาจารย์ชฎาพร จินชานา อาจารย์ลดาพร สระกาง และอาจารย์ทิพย์อาภา ศรีรัตน์ ที่คอยดูแลเอาใจใส่ ให้คำแนะนำและให้กำลังใจเสมอ ซึ่งผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความรัก และความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของลูก คอยให้คำปรึกษาและกำลังใจมา โดยตลอด รวมทั้งกำลังใจจากน้องชายและน้องสาว ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จได้ด้วยดี งานวิจัยฉบับนี้จึงเป็นงานวิจัยของทุกคนในครอบครัววัยทอง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่สนับสนุนทุนวิจัย “โครงการวิจัยงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผการัตน์ ไยทอง
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	2
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
การจัดการเรียนรู้	3
ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	27
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการวิจัย	45
อภิปรายผลการวิจัย	54
ข้อจำกัดของการวิจัย	55
ข้อเสนอแนะ	56

บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	59
แบบทดสอบการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน	60
สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
ประวัติผู้วิจัย	61

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 1	27
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 2	29
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 3	31
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 4	32
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 5	34
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 6	36
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 7	38
ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 8	40
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 9	41
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวัยคนที่ 10	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยทั่วไปพบว่า สถาบันต่าง ๆ มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ โดยถือเป็นภาระหลักด้านหนึ่งของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน เพราะในยุคระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ประเทศต่าง ๆ ตื่นตัวที่จะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศคู่ค้ามากขึ้น การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของประเทศอื่น จึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการเรียนรู้ศาสตร์แขนงต่าง ๆ การทำความเข้าใจกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ จะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนสามารถบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในประเทศไทยมีการพัฒนาก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ โดยสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทำความร่วมมือทางการศึกษากับวิทยาลัยเทคโนโลยีการอาชีพหนานหนิงมายาวนานกว่า 10 ปี โดยนักศึกษาจีนนั้น จะต้องเรียนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีการอาชีพหนานหนิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเวลา 2 ปี จากนั้นมาศึกษาต่อที่ประเทศไทยในระดับ MOU เป็นเวลา 1 ปี และศึกษาต่อในระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อีก 2 ปี ซึ่งหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ได้บรรจุรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และงานอาชีพของนักศึกษา ได้แก่ ภาษาศาสตร์ภาษาไทย หลักการใช้ภาษาไทย การพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยในงานอาชีพต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมการบริการด้านการโรงแรม และการท่องเที่ยว ดังนั้น การสอนภาษาไทยจึงมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถสื่อสารและทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้ของนักศึกษาจะเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ เมื่อสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งการติดต่อสื่อสารและการประกอบอาชีพ สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์มีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ความรู้และทักษะภาษาไทยในโลกอาชีพที่แท้จริง โดยให้นักศึกษาได้ฝึกงานกับสถานประกอบการต่าง ๆ โดยจำแนกตามกลุ่มภาคธุรกิจ เช่น อุตสาหกรรมการโรงแรม การบริการ และการท่องเที่ยว ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และเกิดประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีน เนื่องจากการพูดและการเขียนเป็นทักษะที่สะท้อนความเข้าใจในภาษาไทยของ

นักศึกษาจีนในรูปแบบการนำเสนอสารด้วยการพูด และ การนำเสนอสารด้วยการเขียน ดังนั้น ผลของงานวิจัยนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยทราบเกี่ยวกับองค์ความรู้ของนักศึกษาจีนในการใช้ภาษาไทย โดยผลที่ได้นั้น ผู้วิจัยจะนำมาเป็น ข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีนให้ดีขึ้นต่อไป

คำถามวิจัย

1. การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร นักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ หลักสูตรเทียบโอน (หลักสูตร 2 ปี) สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. เนื้อหา ศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษหลักสูตรเทียบโอน (หลักสูตร 2 ปี) สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การใช้ภาษาไทย (Thai Language Usage) หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกถึงการใช้ทักษะการเขียนของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นักศึกษาจีน (Chinese University Students) หมายถึง นักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้

- 1.1 การออกแบบการจัดการเรียนรู้
- 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.3 การใช้สื่อการเรียนรู้
- 1.4 การประเมินผลการเรียนรู้

2. ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์

- 2.1 หน่วยเสียงสระ
- 2.2 หน่วยเสียงพยัญชนะ
- 2.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

1. การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ไปปฏิบัติจริง เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยระบุส่วนสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้จะต้องพัฒนาทั้งความรู้และคุณธรรมให้แก่ผู้เรียน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการปฏิบัติจริง โดยครูจะต้องศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สื่อการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียน และตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ (2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (3) การเลือกสื่อที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ และ

(4) การประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้สามารถประเมินผู้เรียนได้ตามสภาพจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 25-26)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 22-30 ซึ่งในมาตราที่ 24 ระบุข้อกำหนดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 11-14)

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความต่างระหว่างบุคคล

2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และฝึกปฏิบัติได้จริง คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนรู้โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ได้อย่างสมดุล ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมอันดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

5. ส่งเสริมสนับสนุนครูให้สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม แหล่งวิทยาการต่างๆ และสื่อที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ และประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ

ข้อมูลข้างต้น สรุปสาระสำคัญของการจัดการเรียนรู้ได้ว่า การจัดการเรียนรู้จะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูมีบทบาทหน้าที่ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผสมผสานความรู้ต่างๆ ได้อย่างสมดุล ออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้ การจัดกิจกรรม สื่อ และการประเมินผลได้อย่างเหมาะสม ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดการเรียนรู้โดยประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาความรู้และคุณธรรมตามธรรมชาติ ศักยภาพ และพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ดังนั้น จากข้อมูลข้างต้น ครูควรจัดการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งครูควรจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การฝึกกระบวนการคิด การได้ฝึกปฏิบัติจริง ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้สามารถส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีรายละเอียดขององค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 การออกแบบการจัดการเรียนรู้

การออกแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้มีแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ การออกแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องวางแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งครูจะต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ครูจึงควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.1 ความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

Kemp, Morrison & Ross (1998) ได้อธิบายความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

Smith & Ragan (1999) ได้อธิบายความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าการวางแผนสำหรับการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 8) ได้อธิบายความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หัวใจสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพคือ การออกแบบการเรียนรู้ ครูจึงควรใช้กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ และวิธีการประเมินการเรียนรู้ด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 85) ได้อธิบายความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าการเตรียมการสอนล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนใช้สื่อการเรียนรู้ และก่อนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า การออกแบบการจัดการเรียนรู้หมายถึง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนใช้สื่อการเรียนรู้ และก่อนประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเต็มศักยภาพ

1.1.2 หลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีนักวิชาการอธิบายหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2544: 93) ได้อธิบายหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ ครู วิทยากรท้องถิ่นชุมชน และจากสื่อต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สุวัฒนา เอี่ยมมอรรถ (2549: 110-111) ได้อธิบายหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ครูควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ โดยครูจะต้องจัดเนื้อหาสาระให้เป็นลำดับขั้นตอน คำนึงถึงความยากง่ายและความต่อเนื่องของเนื้อหา จัดรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน จัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเกิดความรู้ ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง และครูจะต้องมุ่งมั่นในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้สนใจเรื่องนั้นๆ มากขึ้น และสืบค้นเพิ่มเติมในประเด็นที่สนใจด้วยตนเอง

จากหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ครูควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูจะต้องจัดเนื้อหาสาระให้เป็นลำดับขั้นตอน คำนึงถึงความยากง่ายและความต่อเนื่องของเนื้อหา

จัดรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ ครู วิทยากรท้องถิ่น สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งครูจะต้องพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลได้ด้วยตนเอง

1.1.3 ขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนไว้ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2541: 30-33) ได้อธิบายขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตร ศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตร ทั้งหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน การวัดและประเมินผล จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

2. กำหนดคุณภาพผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. จัดทำกำหนดการสอน

4. จัดทำแผนการสอน วางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำกำหนดการสอนมาขยายรายละเอียดให้ชัดเจนและสะดวกในการสอน

กรมวิชาการ (2542: 6-7) ได้อธิบายขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สัมภาษณ์ผู้เรียนที่จะสอน เพื่อค้นหาศักยภาพที่ควรปรับปรุงและพัฒนาของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2. คำนวณเวลาในการเรียนตลอด 1 ภาคเรียน โดยคิดจากการเรียนการสอนในวิชานั้นว่าสอนสัปดาห์ละกี่คาบ ใน 1 ภาคเรียนมีกี่สัปดาห์ และเมื่อตัดกิจกรรมและวันหยุดแล้ว เหลือเวลาสอนตลอดภาคเรียนกี่คาบ

3. วิเคราะห์หลักสูตร โดยศึกษาเป้าหมายหลักสูตร วัตถุประสงค์ของวิชา เนื้อหาวิชา เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. กำหนดโครงสร้างเนื้อหาสาระของรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียนที่จะพัฒนาตลอดภาคเรียน

5. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้แล้วจัดทำเป็นแผนการสอน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2550: 17-18) ได้อธิบายขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งควรกำหนดให้ครบทั้งด้านความรู้ (K) กระบวนการ (P) และเจตคติ (A)

2. กำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละวัตถุประสงค์ สาระที่ระบุอาจเป็นข้อเท็จจริง มโนทัศน์ คำนิยาม คำจำกัดความ หลักการ กฎและทฤษฎี

3. กำหนดการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักการเรียนรู้ หรือแนวคิดใดๆ ที่พิจารณาแล้วเหมาะสมกับเนื้อหา และความสามารถของผู้เรียน อาจจัดการเรียนรู้เน้นครูเป็นศูนย์กลาง สื่อเป็นศูนย์กลาง และผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนรู้นั้น ให้ถือประโยชน์กับผู้เรียนเป็นสำคัญ หลังจากนั้นจึงเลือกใช้รูปแบบการสอน วิธีการสอนต่างๆ และเทคนิคการสอน หรือใช้แบบผสมผสานด้วยหลากหลายวิธีสอน รวมทั้งระบุแหล่งข้อมูลที่เป็นแหล่งเรียนรู้ได้

4. กำหนดวิธีวัดผลการเรียนรู้หลากหลายวิธี กำหนดเครื่องมือผู้วัดเป็นการวัดผลที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

จากขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ครูจะต้องสำรวจสภาพผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องพัฒนา จากนั้นกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ครบทุกด้าน ทั้งความรู้ กระบวนการและเจตคติ กำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และจัดการเรียนรู้ โดยอาจจะจัดการเรียนรู้ครู ผู้เรียนหรือสื่อเป็นจุดศูนย์กลาง กำหนดวิธีการสอนและวิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ

การออกแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้มีแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ครูต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล ทั้งความถนัดและความสนใจ การจัดการเรียนรู้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ทั้ง ครู ผู้เรียน และสื่อเป็นศูนย์กลาง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ครูและผู้เรียนได้ตกลงร่วมกัน ที่สำคัญครูควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสภาพการเรียนรู้ที่ครูกำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนด กิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพราะเมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้ ทศนีย์ ศุภเมธี (2533: 189-190) ได้อธิบายความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ควบคู่กับความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ส่งผลให้การเรียนรู้ครั้งนั้นของผู้เรียนเป็นไปได้อย่างดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 72) ได้อธิบายความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545: 91) ได้อธิบายความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า สภาพการเรียนรู้ที่ครูกำหนดขึ้นให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง การจัดสภาพการเรียนรู้ตามที่ครูกำหนดขึ้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ทศนา แชมมณี และคณะ (2543) ได้อธิบายหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ควรจัดให้เหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียน ควรช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อให้ประสาทรับรู้ ตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและเรียนรู้สิ่งต่างๆ อีกทั้งควรจัดกิจกรรมเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม รอบตัว ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554: 37) ได้อธิบายหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ และแหล่ง การเรียนรู้ ใช้เทคนิควิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความสนใจและ ความสามารถของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อศึกษาหาความรู้และปฏิบัติจริงได้ ด้วยตนเอง

จากหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ และแหล่ง การเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค วิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อศึกษาหาความรู้และปฏิบัติจริงด้วยตนเอง อีกทั้งครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้น กระบวนการกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

1.2.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

พวงเล็ก อุดระ (2539: 138-140) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียนเป็นกิจกรรมสั้นๆ และเร้าความสนใจของผู้เรียนให้สนใจบทเรียน
2. ขั้นสอนเป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้หลากหลาย เช่น การอภิปราย การจัดกิจกรรมกลุ่ม การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า เป็นต้น
3. ขั้นสรุปบทเรียนเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถคิดสรุปใจความสำคัญของบทเรียนได้ด้วย ตนเอง

4. ขั้นทบทวนบทเรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียนที่เรียนมา โดยผู้เรียนและครู ร่วมกันทบทวนบทเรียน ครูมีหน้าที่เพิ่มเติมความรู้ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปราณี บุญชุ่ม (2546: 15-24) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูภาษาไทยว่า ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน ครูใช้คำถามที่กระตุ้นความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียน และสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับ ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และครูควรทำความรู้จักผู้เรียนรายบุคคลเพื่อให้ทราบความสนใจและ ความถนัด ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ

2. ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมและลงมือปฏิบัติทุก ขั้นตอน ผู้เรียนแสดงหาความรู้ วิเคราะห์สังเคราะห์และสรุปผลได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งได้เรียนรู้การปรับตัวเพื่อ ทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ชั้นวิเคราะห์ สรุพอภิปราย ครูและผู้เรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ของบทเรียนนั้น และครูมีหน้าที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่สร้างองค์ความรู้ที่ชัดเจนให้ผู้เรียน

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นวิเคราะห์ สรุพอภิปรายผลร่วมกันของครูกับผู้เรียน และขั้นทบทวนบทเรียนที่ครูกับผู้เรียนทบทวนบทเรียนร่วมกันและหากผู้เรียนขาดหายความรู้ส่วนใดไป ครูมีหน้าที่เสริมความรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเริ่มพัฒนาผู้เรียนทีละขั้นตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมก่อนเรียนเนื้อหา ซึ่งครูอาจจะนำเข้าสู่บทเรียนโดยการตั้งคำถาม กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนช่วยกันคิดและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และในขั้นสรุป อภิปรายผล ครูควรให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งครูจะต้องชี้แนะเพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้อภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างครบถ้วน กิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่ครูจะต้องให้ความสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบกระบวนการการเรียนรู้

1.3 การใช้สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพราะการสอนโดยครูเป็นผู้บรรยายเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากครูเพียงทางเดียว แต่หากมีการใช้สื่อการเรียนรู้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนจะได้เรียนรู้จากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างครอบคลุม และมีความสนุกสนานในการเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายความหมายของสื่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

พวงเล็ก อุดระ (2539: 109) ได้อธิบายความหมายของสื่อการเรียนรู้ไว้ว่า สิ่งที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นความสนใจเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 79) ได้อธิบายความหมายของสื่อการเรียนรู้ไว้ว่า เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่ครูวางไว้

กรมวิชาการ (2544) ได้อธิบายความหมายของสื่อการเรียนรู้ไว้ว่า เครื่องมือที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวคิดและเจตคติระหว่างครูกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะกระบวนการจนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

จากความหมายของสื่อการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้หมายถึง เครื่องมือที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวคิดและเจตคติระหว่างครูกับผู้เรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะกระบวนการจนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.3.2 ประเภทของสื่อการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายประเภทของสื่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

De Kieffer (1965: 117) ได้แบ่งประเภทของสื่อการเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทที่ไม่ต้องใช้เครื่องฉายประกอบ เช่น กระดานดำ ซอล์ก ของจริง ของจำลอง แผนที่ กระดานแม่เหล็ก ลูกโลก เป็นต้น

2. ประเภทที่ใช้เครื่องฉายประกอบ เช่น แผ่นฟิล์มจำเป็นต้องมีเครื่องฉายแผ่นฟิล์ม แผ่นสไลด์จำเป็นต้องมีเครื่องฉายแผ่นสไลด์ เป็นต้น เพื่อให้นำเสนอข้อมูลแก่ผู้เรียนได้

3. ประเภทวัสดุที่มีเสียงประกอบ เช่น วิทยู โทรทัศน์ เครื่องขยายเสียง เป็นต้น

Dale (1969: 42-43) ได้แบ่งประเภทของสื่อการสอนโดยพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้เรียน เรียกว่า กรวยประสบการณ์ (Cone of experience) โดยแบ่งจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม 10 ประเภท ดังนี้

1. ประสบการณ์ตรงเป็นประสบการณ์ขั้นที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสฝึกประสบการณ์ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองกับของจริงและสถานที่จริง

2. ประสบการณ์ที่ได้จากการชมสถานการณ์จำลอง โดยจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับสภาพจริงมากที่สุด

3. ประสบการณ์ที่ได้จากการแสดงบทบาท หรือละคร ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการแสดงบทบาทของตัวละคร ผู้เรียนจะเข้าใจความรู้สึกของตัวละครและถ่ายทอดให้ผู้ชมรับรู้ความรู้สึกนั้นเช่นกัน

4. ประสบการณ์ที่ได้จากการสาธิต ผู้เรียนจะเห็นการทำงาน วิธีการและหลักปฏิบัติในการใช้อุปกรณ์ และวิธีการต่างๆ ในกระบวนการเรียนรู้และการปฏิบัติจริง

5. ประสบการณ์ที่ได้จากการทัศนศึกษา ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตสถานที่ หรือสัมภาษณ์บุคคลที่มีความรู้ในสถานที่ที่ไปทัศนศึกษา

6. ประสบการณ์ที่ได้จากการจัดนิทรรศการเป็นการนำประสบการณ์หลายอย่างมาผสมผสานกันอย่างเป็นระบบ เพื่อแสดงให้เห็นเรื่องราวต่างๆ ที่มีทั้งข้อมูลและภาพประกอบ

7. ประสบการณ์ที่ได้จากการชมภาพยนตร์และโทรทัศน์เป็นการนำเสนอทั้งภาพและเสียง ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่สามารถสร้างมโนทัศน์ได้เป็นอย่างดี

8. ประสบการณ์ที่ได้จากการชมภาพนิ่ง ฟังวิทยุและเสียงที่บันทึกเป็นประสบการณ์ที่ผ่านการดูหรือการฟังอย่างเดียว

9. ประสบการณ์ที่ได้จากการดูทัศนสัญลักษณ์ หรือสัญลักษณ์ทางกายภาพเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการดูแผนภูมิ แผนที่ สถิติ ลายเส้นที่มนุษย์สร้างขึ้น

10. ประสบการณ์ที่ได้จากวจนภาษาเป็นประสบการณ์ที่เกิดจากการฟังคำบอกเล่าของคนอื่น ผู้เรียนจะต้องตีความหมายจากถ้อยคำ เพื่อให้เข้าใจว่าผู้พูดต้องการสื่อสารสิ่งใดให้ผู้ฟังทราบ

พวงเล็ก อุดระ (2539: 110) ได้แบ่งประเภทของสื่อการเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. วัสดุที่มีอายุการใช้งานระยะสั้น เช่น บัตรคำ ภาพ แผนที่ ของจริง ของจำลอง เป็นต้น

2. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องเสียง โปรเจคเตอร์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น

3. เทคนิควิธีการ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน นิทรรศการ เป็นต้น

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 83) ได้แบ่งประเภทของสื่อการเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. วัสดุที่ใช้ถ่ายทอดความรู้โดยไม่ต้องอาศัยอุปกรณ์เสริม เช่น แผนที่ รูปภาพ หุ่นจำลอง เป็นต้น และวัสดุที่ใช้ถ่ายทอดความรู้โดยอาศัยอุปกรณ์เสริม เช่น แผ่นเสียงต้องใช้เครื่องเล่นแผ่นเสียง สไลด์ต้องใช้เครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น

2. อุปกรณ์ที่เป็นตัวกลางทำให้ข้อมูลที่บันทึกไว้ ถ่ายทอดออกมาได้ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น

3. เทคนิคและวิธีการการสอน เช่น เกม ชุดการสอน เป็นต้น

จากประเภทของสื่อการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้มีหลายประเภท มีทั้งสื่อประเภทที่แบ่งแบบไม่ต้องใช้เครื่องฉายหรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เสริม มีอายุการใช้งานระยะสั้น อาทิ ของจริง ของจำลอง แผนที่แบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องใช้เครื่องฉายหรือต้องใช้อุปกรณ์เสริม อาทิ แผ่นเสียงต้องใช้เครื่องเล่นแผ่นเสียง สไลด์ต้องใช้เครื่องฉายสไลด์ และวัสดุที่มีเสียงประกอบ อาทิ วิทเทค โททัศน์ เครื่องขยายเสียง หรือเทคนิควิธีการสอน อาทิ เกม ชุดการสอน บทเรียนสำเร็จรูป และสื่อการสอนที่แบ่งโดยพิจารณาประสบการณ์ของผู้เรียน 10 ประเภท ได้แก่ ของจริงหรือสถานที่จริง ของจำลองหรือสถานที่จำลอง สื่อที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติและการสาธิต สื่อที่เป็นสถานที่หรือบุคคลที่ได้จากการทัศนศึกษา สื่อที่ใช้จัดนิทรรศการ สื่อที่เป็นภาพยนตร์ โททัศน์ ภาพนิ่ง และวิทยุ สื่อที่เป็นสัญลักษณ์ อาทิ แผนที่ แผนภูมิ และสื่อที่เป็นคำพูด ซึ่งได้จากการบอกกล่าวของผู้อื่น

1.3.3 ขั้นตอนการใช้สื่อการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการใช้สื่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

พวงเล็ก อุตระ (2539: 112) ได้อธิบายขั้นตอนการใช้สื่อไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. เลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตรงกับเนื้อหา เหมาะสมกับวัย ความสามารถ สติปัญญา ความสนใจ และจำนวนผู้เรียน เพื่อให้สื่อเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ใช้สื่อการเรียนรู้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนจะช่วยเร้าให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน จากนั้นใช้สื่อในขั้นสอนหรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น ใช้สื่อการเรียนรู้ในขั้นสรุปบทเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์ของสิ่งที่เรียนรู้ได้ และขั้นทบทวนบทเรียนใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจำได้ว่า บทเรียนที่เรียนผ่านไปแล้ว ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างไร สื่อการเรียนรู้จึงเหมาะสมจะใช้ในการจัดการเรียนรู้

3. การตรวจสอบสื่อให้มีความพร้อมที่จะนำไปสอน ตรวจสอบการจัดลำดับข้อมูลตามเนื้อหาที่จะสอน หากเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดี คอมพิวเตอร์ ควรตรวจสอบว่าเวลาที่ใช้เหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน และสามารถใช้อีกหลายประเภทพร้อมกันได้ เพื่อกระตุ้นความสนใจและทำให้เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

4. ประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้ โดยติดตามผลการใช้สื่อว่า ผู้เรียนเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ อย่างไร ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นเพียงใดจากการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ และหากมีส่วนใดผิดพลาดต้องปรับปรุงพัฒนาสื่อให้มีคุณภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 85) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้สื่อการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกสื่อการเรียนรู้ต้องพิจารณาว่า ความสามารถและความสนใจของนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้สื่อเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิผล

2. เตรียมการใช้สื่อการเรียนรู้ต้องตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้มั่นใจว่าสื่อพร้อมใช้ประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน และเมื่อใช้สื่อแล้ว ควรประเมินสื่อเพื่อรวบรวมข้อมูลผลการใช้สื่อมาปรับปรุงพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ใช้สื่อการเรียนรู้โดยคำนึงถึงข้อปฏิบัติในการใช้งานสื่อแต่ละประเภท เพื่อให้ครูและผู้เรียนใช้สื่อได้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มที่จากสื่อการเรียนรู้แต่ละประเภท ปลอดภัยทุกครั้งที่ใช้สื่อการเรียนรู้ และยังเป็นการรักษาสื่อให้มีสภาพการใช้งานได้นาน

4. ประเมินสื่อการเรียนรู้หลังการใช้สื่อการเรียนรู้แล้ว ว่าควรมีข้อปรับปรุงและพัฒนาอย่างไร ให้สื่อการเรียนรู้นั้นเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ

จากขั้นตอนการใช้สื่อการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า ครูจะต้องเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ้วย ความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้สามารถใช้สื่อการเรียนรู้ได้เหมาะสมและส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งก่อนการใช้สื่อทุกครั้งจะต้องมีการตรวจสอบว่า สื่อพร้อมที่จะใช้งาน เพื่อให้สามารถใช้งานสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาครูใช้สื่อในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากสื่อที่หลากหลายและสามารถสืบค้นข้อมูลที่สนใจเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ขั้นสรุปและขั้นทบทวนบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของสิ่งที่เรียนเกิดมโนทัศน์การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากนั้นประเมินสื่อการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพ

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวคิดและเจตคติระหว่างครูกับผู้เรียน สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้สนใจในบทเรียน และเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยสื่อการเรียนรู้ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อแต่ละประโยชน์และมีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ครูควรใช้สื่อให้เหมาะสมกับ ้วย ความสนใจ ความรู้ความสามารถของผู้เรียน และควรมีการตรวจสอบสื่อก่อนการใช้งาน ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ และปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้ได้สื่อที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนรู้

1.4 การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้มีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการประเมินการเรียนรู้ จะทำให้ครูและผู้เรียนทราบข้อดีและจุดจำกัดของผู้เรียนที่ผู้เรียนจะต้องพัฒนา ทำให้พัฒนาได้ตรงจุดและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นกว่าเดิม และในขณะเดียวกัน ผลจากการประเมินผู้เรียนจะทำให้ครูได้ทราบข้อดีและข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ของตน และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้ก้าวหน้า ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.1 ความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เอมอร์ จังศิริพรปกรณ์ (2546: 145) ได้อธิบายความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ว่า การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อตัดสินว่าผู้เรียนมีข้อดีและข้อด้อยใด ที่จะต้องพัฒนาเป็นข้อมูลย้อนกลับให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 67) ได้อธิบายความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ว่า กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอด การเรียนรู้บทเรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายและสอดคล้องกับพฤติกรรมที่มุ่งวัด ซึ่งข้อมูลที่วัดได้จะนำมา ประเมินผลความก้าวหน้า จุดเด่น จุดด้อยที่นักเรียนควรพัฒนา และเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของครู

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556: 7) ได้อธิบายความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ว่า การตัดสิน คุณค่าของสิ่งๆ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางการศึกษา สิ่งที่ถูกประเมินอาจเป็นผู้เรียน ครู การสอน หลักสูตร หรือ โครงการพิเศษ ส่วนใหญ่จะเน้นการประเมินผู้เรียนเพื่อตัดสินคุณค่าของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนแต่ละบุคคล

จากความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเก็บ รวบรวมข้อมูลและตัดสินคุณค่าจากการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และตรวจสอบคุณภาพการจัดการ การเรียนรู้ของครูด้วยเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม สอดคล้องกับพฤติกรรมที่มุ่งวัด และเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูลที่วัดได้จะนำมาประเมินผลความก้าวหน้า จุดเด่น จุดด้อยของ ผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของครู

1.4.2 ประเภทของการประเมินผลการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับประเภทของการประเมินผลการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบาย ประเภทของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544: 17-18) ได้แบ่งประเภทของการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ เป็นการประเมินพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ครู สามารถเตรียมการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกตหรือแบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ผลการประเมินมาเตรียมเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

2. การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินที่ครูควรประเมินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต หรือแบบวัดเจตคติ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล

3. การประเมินผลเพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนโดยประเมินตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งควรใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถหาข้อบกพร่องของผู้เรียน ได้อย่างถูกต้อง

4. การประเมินผลการสอบปลายภาคเพื่อพิจารณาผลการเรียนรู้หลังผ่านการเรียนรู้มาครบบระยะเวลา ที่กำหนด ซึ่งผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะสะท้อนความสามารถการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสามารถใน การจัดการเรียนรู้ของครู

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556: 15) ได้แบ่งประเภทของการประเมินผล 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. จำแนกตามขั้นตอนของการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ก่อน ระหว่าง และหลัง การเรียนการสอน 4 ประเภท ดังนี้

1.1 การประเมินเพื่อจัดวางตำแหน่ง (Placement evaluation) เป็นการประเมินก่อนเริ่มเรียน เพื่อดูความพร้อม ความสนใจและทักษะพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้อาทิ แบบวัดเจตคติ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบสังเกต

1.2 การประเมินความก้าวหน้า (Formative evaluation) เป็นการประเมินระหว่างเรียน หรือ การประเมินหลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการสอน ความคลาดเคลื่อนของการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้อาทิ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบประจำบท แบบสังเกต

1.3 การประเมินเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic evaluation) เป็นการประเมินเพื่อวินิจฉัยสาเหตุของ ปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน เนื้อหาวิชา สภาพแวดล้อม เป็นต้น เพื่อให้แก้ไขปัญหานั้นได้ตรงประเด็น เครื่องมือที่ใช้อาทิ แบบทดสอบวินิจฉัยทั่วไป แบบทดสอบวินิจฉัยที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบสังเกต

1.4 การประเมินสรุปรวม (Summative evaluation) เป็นการประเมินรวมสรุป เพื่อตัดสินคุณค่า การเรียนรู้แบบรวบยอดของผู้เรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน เพื่อตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตาม วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้อาทิ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบขั้นการปฏิบัติ แบบสอบปากเปล่า

2. จำแนกตามวิธีการแปลความหมายคะแนน ซึ่งเป็นการประเมินผลอิงกลุ่ม และอิงเกณฑ์ ดังนี้

2.1 การประเมินอิงกลุ่ม (Norm-referenced evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อ บรรยายและตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ประเมินอิงกลุ่ม อาทิ แบบสอบมาตรฐาน แบบสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง

2.2 การประเมินอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อบรรยายและตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ ประเมินอิงเกณฑ์ อาทิ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบสังเกต

จากประเภทของการประเมินผลการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้จะประเมินผล การเรียนรู้ตามขั้นตอนของการเรียนการสอน และประเมินโดยอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ ได้แก่ การประเมินผลก่อน จัดการเรียนรู้ เพื่อประเมินความพร้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นประโยชน์ในการกำหนดวัตถุประสงค์และ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนรู้เพื่อประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ แต่ละหน่วยการเรียนรู้และวินิจฉัยสาเหตุของปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และการประเมินผลหลังสิ้นสุด การจัดการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ ระดับความสามารถของผู้เรียนที่ได้เรียนครบระยะเวลาที่กำหนด โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแต่ละครั้ง เช่น แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบสอบมาตรฐาน แบบสัมภาษณ์ แบบวัดเจตคติ แบบสังเกต แบบสอบถาม เป็นต้น ประเมินตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทำให้สามารถประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.4.3 ขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศิริเดช สุชีวะ (2546) ได้อธิบายขั้นตอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนรู้ ระบุความต้องการของครูที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมที่คร่อมุ่งหวังจากการจัดการเรียนรู้

2. กำหนดวิธีการวัดผลการเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีการวัด 3 วิธี ดังนี้

1) การทดสอบ (Testing) เหมาะกับการวัดความสามารถของผู้เรียน

2) การสอบถาม (Questioning) เหมาะกับการวัดคุณลักษณะที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของผู้เรียนแต่ละบุคคล

3) การสังเกต (Observing) เหมาะกับการวัดคุณลักษณะที่แสดงออกให้เห็นได้อย่างชัดเจน

3. เลือกหรือสร้างเครื่องมือวัดผล ซึ่งครูสามารถใช้เครื่องมือมาตรฐาน ดัดแปลงเครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้ว หรือสร้างเครื่องมือเองทั้งหมด ซึ่งสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือคุณภาพของเครื่องมือ

4. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยอย่างน้อยเครื่องมือควรมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หลังจากที่ได้เครื่องมือในการวัดแล้ว ครูควรนำผลการตอบคำถามของผู้เรียนมาตรวจสอบความเที่ยงและความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์หรือความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมืออีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้วัดการเรียนรู้ของผู้เรียนมีคุณภาพ

5. บริหารการวัดผล ครูวางแผนร่วมกับผู้เรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้รวมถึงระยะเวลาในการวัดผลการเรียนรู้ จำนวนความถี่และช่วงเวลาของการวัดผลอย่างยุติธรรม เช่น การวัดผลโดยการทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การตรวจผลงานที่สะสม เป็นต้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลสะท้อนความรู้ความสามารถของผู้เรียน

6. การตัดสินค่าจากการวัดผล ครูจะต้องเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับเกณฑ์การวัดและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่กำหนด

7. ให้ผลย้อนกลับจากการวัดและประเมินผล หลังจากการที่ประเมินผลแล้ว ครูจะต้องให้ผลย้อนกลับโดยเร็วที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงตนเองได้โดยเร็ว

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556: 19-23) ได้อธิบายขั้นตอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล พิจารณาว่าวัดและประเมินไปทำไม หรือต้องการนำสารสนเทศจากการประเมินไปใช้ตัดสินเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น จัดวางตำแหน่งผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จัดกลุ่มความสามารถตามพื้นฐานความรู้ หรือวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ติดตามพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียน เพื่อสร้าง ซ่อมเสริม เติมเต็มความรู้ของผู้เรียน วินิจฉัยปัญหาพร้อมทั้งหาทางแก้ไข และสรุปผลการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นสารสนเทศสำคัญในการตัดสินผลการเรียนรู้โดยรวมของผู้เรียน

2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่มุ่งวัดและประเมินผล ระบุผลการเรียนรู้สำคัญที่ครูต้องการให้เกิดขึ้น อันเป็นเป้าหมายที่มุ่งวัดและประเมินว่าครอบคลุมเนื้อหาสาระ กำหนดขอบเขตให้ชัดเจน เช่น ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ทักษะปฏิบัติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน ทักษะการคิดและแสวงหาความรู้

3. สร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล โดยออกแบบการสร้างเครื่องมือ สร้างเครื่องมือและทดลองใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลควรสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ของผู้เรียน รูปแบบการประเมินที่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance Assessment) การใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) การทดสอบ (Testing) เป็นต้น

4. เก็บรวบรวมข้อมูล ครูจัดกิจกรรมการวัดและประเมินผลด้วยจำนวนความถี่และช่วงเวลา ตามที่ได้วางแผนร่วมกับผู้เรียน เช่น การทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การตรวจผลงานในแฟ้มสะสมงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลสะท้อนความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

5. วิเคราะห์ข้อมูล ครูตรวจให้คะแนนการเรียนรู้จากเครื่องมือวัดผล ประมวลผล จำแนกตามผลการเรียนรู้ที่มุ่งวัดและประเมิน คำนวณคะแนนรวม และวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

6. ตัดสินคุณค่าของผลการเรียนรู้ ครูกำหนดรูปแบบการตัดสินคุณค่าของผลการเรียนรู้ ได้แก่ การประเมินอิงกลุ่ม การประเมินอิงเกณฑ์ หรือการประเมินอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์

7. รายงานและนำผลไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายสำคัญของการวัดและประเมินคือ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน มีทั้งการประเมินก่อนเริ่มการเรียนการสอน เพื่อประเมินความรู้พื้นฐานและจัดวางตำแหน่งของผู้เรียน การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถ ทักษะของผู้เรียนสำหรับติดตามดูความก้าวหน้า ปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน และการประเมินหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน

จากขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า ครูจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและการประเมินผลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนด กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล เช่น การทดสอบ การสอบถาม การสังเกต เป็นต้น สร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและการประเมินผล อาจจะใช้เครื่องมือมาตรฐาน ดัดแปลงเครื่องมือที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างเองทั้งหมด โดยจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของเครื่องมือเป็นสำคัญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ ความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยง จากนั้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบ สังเกต ตรวจแฟ้มสะสมงาน วิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามผลการเรียนรู้ที่มุ่งวัดและประเมินผล ตัดสินคุณค่าของผลการเรียนรู้ ได้แก่ การประเมินอิงกลุ่ม อิงเกณฑ์ อิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ ขั้นตอนสุดท้ายรายงานผลการวัดและประเมินผล ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้พัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

การประเมินการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพราะผลจากการประเมินการเรียนรู้จะทำให้ครูและผู้เรียนทราบข้อดีและข้อด้อยของผู้เรียนและครู กล่าวคือ ผู้เรียนจะรู้ว่าผู้เรียนจะต้องปรับปรุงตนเองเรื่องใด และครูจะต้องปรับปรุงการจัดการเรียนรู้เรื่องใดเช่นกัน ซึ่งเครื่องมือการวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีหลายประเภท เช่น แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตเพื่อให้สามารถวัดพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ครูสามารถวัดได้ตั้งแต่ก่อนจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบความรู้และความถนัดพื้นฐานของผู้เรียน จากนั้นวัดระหว่างการจัดการเรียนรู้อย่างไร เช่น แบบทดสอบประจำบท แบบสังเกต แบบสอบถาม และการวัดประเมินผลปลายภาคเรียนเพื่อให้ผู้เรียนและครู

ทราบผลสัมฤทธิ์ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนรู้ จะได้นำผลการประเมินเป็นหลักฐานในการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ครูจะต้องมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านวัย ความสนใจ ความถนัด ความสามารถของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นในการจัดการเรียนรู้ ครูจะต้อง จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้มากที่สุดตามความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียนแต่ละคน กิจกรรม การเรียนรู้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจะต้องกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยการตั้งคำถามหรือใช้สื่อการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน จากนั้นในขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับครูและเพื่อน สามารถใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อช่วยหาข้อมูลและนำเสนอข้อมูล แลกเปลี่ยน เรียนรู้ทั้งความรู้ ความคิดเห็น ทักษะคิดของแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากความคิดของหลายๆ คน ทำให้ได้ ความรู้และมุมมองที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการเรียน จากนั้นในขั้นสรุป ครูจะต้องสรุปร่วมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้องครบสมบูรณ์ และหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ครูจะต้องประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ครูและผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ ความสามารถ จุดดีและจุดด้อยของผู้เรียน เพื่อให้ ครูและผู้เรียนปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้อง และเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนทั้งด้านความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิตอย่างมี คุณภาพ จะต้องให้ความสำคัญทั้งการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน เป็นบุคคลที่เก่งและดีของสังคม

2. ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์

หน่วยเสียงในภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2545: 25-36) กล่าวถึง หน่วยเสียงในภาษาไทยไว้ดังนี้

หน่วยเสียง (phoneme) หมายถึง เสียงพูดที่ใช้ในภาษาหนึ่ง ๆ เป็นเสียงสำคัญที่ใช้ใน ภาษาใดภาษาหนึ่ง เป็นเสียงที่ทำให้คำมีความหมายต่างกันได้ หน่วยเสียงเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายทั้งความหมายทั่วไปและความหมายทางไวยากรณ์

วิธีการที่จะใช้พิสูจน์ว่า เสียงใดเป็นหน่วยเสียงที่มีความหมายในภาษาหรือไม่ ทำได้โดยการ ใช้ คู่เทียบเสียง (minimal pair) ซึ่งคู่เทียบเสียงนี้ ได้แก่ คำ 2 คำที่มีลักษณะเหมือนกันเกือบ ทุกประการ มีส่วนที่ต่างกันเพียงเสียงเดียวเท่านั้น และเสียงที่ต่างกันทำให้คำทั้งสองมีความหมายต่างกัน แสดงให้เห็นว่า เสียงที่ต่างกันนั้นเป็นคนละหน่วยเสียงในภาษา เช่น คู่เทียบเสียงสระเดี่ยว เสียงสั้นกับเสียงยาว สระ อะ กับ อา เช่น วันวาน ไว-วาย สระ อุ กับ อู เช่น ปลุก-ปลุก ยุง ยุง สระ เออะ กับ เอ เช่น เอ็น-เอน เล็น-เลน ฯลฯ

หน่วยเสียงในภาษาไทยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงพยัญชนะ และ หน่วยเสียงวรรณยุกต์

1. หน่วยเสียงสระ

สระ แปลว่า เสียง เสียงที่ จัดเป็นเสียงสระ คือ เสียงก้องซึ่งเปล่งเสียงออกมาได้นาน ทำหน้าที่เป็นแกนของพยางค์

ลักษณะของเสียงสระที่สำคัญ มีดังนี้

- 1). เป็นเสียงก้องที่เปล่งโดยให้ลมออกทางช่องปาก
- 2). อวัยวะในช่องปากจะไม่ปิดกั้นลม
- 3). ไม่ทำให้เกิดเป็นช่องแคบจนลมต้องออกอย่างมีเสียงเสียดแทรก
- 4). ไม่ทำให้อวัยวะในช่องปากส่วนใดส่วนหนึ่งสั้นสะบัด
- 5). ปรากฏเด่นชัด และคงอยู่ได้นาน
- 6). ทุกเสียงประกอบด้วยระดับเสียง (วรรณยุกต์) ด้วยเสมอ
- 7). ทุกเสียงไม่มีลักษณะเสียงนาฬิกาฟัน
- 8). เสียงสั้นและเสียงยาวเกิดจากปริมาณของเสียง ถ้าใช้เวลาสั้นจะได้สระเสียงสั้น ถ้าออกเสียงนานจะได้สระเสียงยาว
- 9). อวัยวะสำคัญในการออกเสียงคือลิ้น ถ้าลิ้นอยู่ในระดับต่างกัน และใช้ส่วนของลิ้นต่างกันจะได้เสียงสระต่างกัน

การอธิบายเสียงสระจะพิจารณาจาก 3 ส่วน คือ

- 1) ส่วนของลิ้น พิจารณาว่าเป็นสระที่ออกเสียงโดยให้ลิ้นส่วนใดอยู่สูงที่สุดใน 3 ส่วน คือ สระหน้า สระกลางค่อนไปหลัง สระหลัง
- 2) ระดับของลิ้น พิจารณาว่าลิ้นส่วนนั้นยกขึ้นสูงในระดับใดใน 3 ระดับ คือ สูง กลาง ต่ำ
- 3) ลักษณะของริมฝีปาก พิจารณาว่าริมฝีปากอยู่ในลักษณะใดระหว่างริมฝีปากห่อ และ ริมฝีปากไม่ห่อ

เสียงสระในภาษาไทย มี 21 หน่วยเสียง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว 18 หน่วยเสียง

และสระประสม 3 หน่วยเสียง

1) สระเดี่ยว หรือสระแท้ คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปากอยู่ในตำแหน่งเดียว ตลอดเสียง เช่น เสียงสระในคำต่อไปนี้ สี เพล แค มือ เจอ นา ดู โต ขอ

เสียงสระเดี่ยวซึ่งจัดเป็นหน่วยเสียงในภาษาไทยมี **18 หน่วยเสียง** ซึ่งมีตำแหน่งของลิ้นที่อยู่สูงสุด ระดับความสูงของลิ้น ความสั้นยาว และลักษณะของริมฝีปาก

สระ	ลักษณะหน่วยเสียงสระ	ตัวอย่าง
1). อี	เป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง เน ริมฝีปากไม่ห่อ	ดี สิ่ง
2). อื	เป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ยาว ริมฝีปากไม่ห่อ	ฝึก ดี
3). เอะ	เป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง สั้น ริมฝีปากไม่ห่อ	เตะ เพ็ญ
4). เอ	เป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ยาว ริมฝีปากไม่ห่อ	แจก เลน
5). แอะ	เป็นหน่วยเสียงสระหน้า ต่ำ สั้น ริมฝีปากไม่ห่อ	แก่น แฉะ
6). แอ	เป็นหน่วยเสียงสระหน้า ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่ห่อ	แต่ แซ่
7). อี้	เป็นหน่วยเสียงสระกลางค่อนข้างสูง สั้น ริมฝีปากไม่ห่อ	มีน ดึก
8). อื้อ	เป็นหน่วยเสียงสระกลางค่อนข้างสูง ยาว ริมฝีปากไม่ห่อ	ขึ้น ชื้อ
9). เออะ	เป็นหน่วยเสียงสระกลางค่อนข้างสูง กลาง สั้น ริมฝีปากไม่ห่อ	เงิน เย็น
10). เออ	เป็นหน่วยเสียงสระกลางค่อนข้างสูง กลาง ยาว ริมฝีปาก ห่อ	เย็น เจิน
11). อะ	เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากไม่ห่อ	ดัก ไหว ดำ
12). อา	เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่ห่อ	ปาง ยาน
13). อุ	เป็นหน่วยเสียงสระหลัง ลง สั้น ริมฝีปากห่อ	ขุน จุด
14). อู	เป็นหน่วยเสียงสระหลัง สูง ยาว ริมฝีปากห่อ	นูน ปูน
15). โอะ	เป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง สั้น ริมฝีปากห่อ	ส่ง จด
16). โอ	เป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง ยาว ริมฝีปากห่อ	โจน โด
17). แอะ	เป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ สั้น ริมฝีปากห่อ	ส่อง ป่อง
18). ออ	เป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ ยาว ริมฝีปากห่อ	ต่อ ตอบ

จากหน่วยเสียงสระเดี่ยวทั้ง 18 หน่วยเสียงข้างต้น สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ริมฝีปาก	ไม่ห่อ				ห่อ	
ระดับลิ้น	หน้า		กลางค่อนไปหลัง		หลัง	
	สั้น	ยาว	สั้น	ยาว	สั้น	ยาว
สูง	อิ	อี	อึ	อือ	อุ	อู
กลาง	เอะ	เอ	เออะ	เออ	โอะ	โอ
ต่ำ	แอะ	แอ	อะ	อา	เอาะ	ออ

2) **สระประสม** คือ สระ ออกเสียงโดยอวัยวะที่ใช้ออกเสียงอยู่ในตำแหน่งมากกว่า 1 ตำแหน่ง ถ้าอวัยวะอยู่ในตำแหน่งหนึ่งแล้วเปลี่ยนไปอยู่อีกตำแหน่งหนึ่ง สระนั้นจะเป็นสระประสม 2 เสียง (diphthong) ถ้าออกเสียงสระใดอวัยวะเปลี่ยนจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่ตำแหน่งสระอีก 2 ตำแหน่ง สระนั้นเรียกว่า สระประสม 3 เสียง (triphthong) เป็นต้น เสียงสระประสมในภาษาไทย เป็นสระประสม 2 เสียง

หน่วยเสียงสระประสมในภาษาไทยมี 3 หน่วยเสียง ดังนี้

หน่วยเสียงสระ	สระ	ลักษณะของหน่วยเสียงสระ	ตัวอย่าง
1.) /ia/	เอีย	เป็นเสียงประสมสระ / i : / กับสระ / a /	เปีย เรียน เปียก เสีย เรียบ เจียบ เกียะ เฝียะ
2.) /wa/	เอือ	เป็นเสียงสระประสมสระ w : / กับสระ / a /	เกลือ เมื่อ เชื้อ เหลือ
3.) /ua/	อัว	เป็นเสียงสระประสมสระ u : / กับสระ / a /	ตัว กลัว ดวง บวก นวล รวบ ยวบ ผัวะ จัวะ

2. หน่วยเสียงพยัญชนะ

นักวิชาการหลายท่าน ((ไซลิริ ปราโมช ณ อยุธยา, 2533: 138, กาญจนา นาคสกุล 2541: 33; กาญจนา นาคสกุล และคณะ, 2545 23-24) ได้กล่าวถึงหน่วยเสียงพยัญชนะไว้ประมวลความรู้เกี่ยวกับหน่วยเสียงพยัญชนะได้ดังนี้

เสียงพยัญชนะ (consonant sound) คือ เสียงที่ต่างจากเสียงสระ หรือเสียงที่ไม่ใช่

เสียงสระเสียงพยัญชนะมีลักษณะต่างกันหลายแบบ ลักษณะของเสียงพยัญชนะมีดังต่อไปนี้

- 1). เป็นเสียงก้อง หรือไม่ก้องก็ได้
- 2). ลมที่ผ่านเส้นเสียงขึ้นมาแล้วจะถูกกัก ณ ที่ใดที่หนึ่งก็ได้

- 3). ลมที่เป่าผ่านช่องแคบของไคช่องหนึ่งในช่องปากจนเกิดเป็นเสียงเสียดแทรกก็ได้
- 4). ลมที่เป่าออกทางปาก หรือถูกผลักให้ออกไปทางจมูกบางส่วน หรือออกทางจมูก ทั้งหมดก็ได้
- 5). ลมที่ไม่ออกทางปากหรือทางจมูก แต่จะถูกกลืนกลับลงไปใหม่ก็ได้

เสียงพยัญชนะในภาษาไทย มี 21 หน่วยเสียง แบ่งตามลักษณะการออกเสียงได้ดังนี้

1. หน่วยเสียงพยัญชนะระเบิด	มี 11 หน่วยเสียง	ป /p/	ต /t/	จ /c/	ก /k/
		อ /ʔ/	พ /ph/	ท /th/	ช /ch/
		ค /kh/	บ /b/	ด /d/	
2. หน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก	มี 3 หน่วยเสียง	ม /m/	น /n/	ง	
3. หน่วยเสียงพยัญชนะข้างลิ้น	มี 1 หน่วยเสียง	ล /l/			
4. หน่วยเสียงพยัญชนะกระทบ	มี 1 หน่วยเสียง	ร /r/			
5. หน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก	มี 3 หน่วยเสียง	ฟ /f/	ซ /s/	ฮ /h/	
6. หน่วยเสียงพยัญชนะกึ่งสระ	มี 2 หน่วยเสียง	ย /j/	ว /w/		

หน่วยเสียงพยัญชนะทั้ง 21 หน่วยเสียงนี้เมื่อนำมาเทียบกับพยัญชนะในภาษาไทยทั้ง 44 ตัว จะพบว่า 1 หน่วยเสียงอาจใช้แทนรูปพยัญชนะได้มากกว่า 1 รูป ดังนี้

1. /k/ ก	6. /s/ ช ศ ษ ส	11. /n/ น ณ	16. /m/ ม
2. /kh/ ข ฃ ค ฅ ฌ	7. /j/ ญ ย	12. /b/ บ	17. /r/ ร
3. ง	8. /d/ ฎ ด กับเสียง ฑ บางคำ	13. /p/ ป	18. /l/ ล ฬ
4. /c/ จ	9. /t/ ฏ ต	14. /ph/ ผ พ ภ	19. /w/ ว
5. /ch/ ฉ ช ฌ	10. /th/ ฐ ฑ ฒ ท ธ	15. /f/ ฝ ฟ	20. /h/ ห ฮ
			21. /ʔ/ อ

1. **วรรณยุกต์ระดับ (level tone)** คือ วรรณยุกต์ซึ่งมีระดับความถี่ของเสียงค่อนข้างคงที่ ตลอดพยางค์ อาจเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่สูงหรือต่ำคงที่ หรือค่อนข้างคงที่ตลอดพยางค์ วรรณยุกต์ระดับนี้มี 3 หน่วย ได้แก่

- 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำ (low tone) คือ วรรณยุกต์เอก

2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง (mid tone) คือ วรรณยุกต์สามัญ

3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง (high tone) คือ วรรณยุกต์ตรี

2. วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) คือ วรรณยุกต์ซึ่งมีระดับของการออกเสียง เปลี่ยนแปลงมากในช่วงพยางค์หนึ่ง ๆ อาจมีเสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนจากสูงไปต่ำ หรือจากต่ำไปสูงใน พยางค์เดียวกัน วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับมี 2 หน่วย ได้แก่

1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนตก (falling tone) คือ วรรณยุกต์โท

2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนขึ้น (rising tone) คือ วรรณยุกต์จัตวา

นอกจากวรรณยุกต์ทั้งสองกลุ่มข้างต้นนี้ ยังปรากฏวรรณยุกต์อีกกลุ่มคือ **วรรณยุกต์เน้น(intensifying tone)** เป็นเสียงวรรณยุกต์ซึ่งมีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนชนิดขึ้นและลงใน พยางค์เดียวกัน แต่ระดับเสียงจะเริ่มที่ระดับค่อนข้างสูงและจะขึ้นไปสูงกว่าระดับเสียงของวรรณยุกต์ อื่นทั้งหมด ก่อนที่จะตกลงมาเพียงเล็กน้อยตอนปลายพยางค์

วรรณยุกต์ลักษณะนี้ปรากฏเฉพาะในคำซ้ำ ซึ่งออกเสียงเน้นพยางค์ค่อนข้างสูงและจะ ขึ้นไปสูงกว่าระดับเสียงสูงของวรรณยุกต์อื่นทั้งหมด ก่อนที่จะตกลงมาเพียงเล็กน้อยตอนปลายพยางค์ และออกเสียงเน้นพยางค์ที่มาข้างหน้า เพื่อแสดงความหมายพิเศษเท่านั้น เช่น ดีดี ข้าวขาว

ตารางการผันวรรณยุกต์

การเรียนรู้เรื่องเสียงวรรณยุกต์และการผันเสียงวรรณยุกต์มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเพื่อช่วยให้อ่านคำในภาษาไทยและเขียนวรรณยุกต์กำกับรูปเขียนได้ถูกต้อง ดังนั้นผู้เรียนควรทำความเข้าใจ เรื่องการผันวรรณยุกต์เพื่อให้ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

เสียง อักษร	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง คำเป็น	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
คำตาย	-	กะ	กัะ	ก๊ะ	กัะ
อักษรสูง คำเป็น	-	ข่า	ข้า	-	ข่า
คำตาย	-	ชะ	ขัะ	-	-
อักษรต่ำ คำเป็น	คา	-	ค่า	ค๊า	-
คำตาย เสียงสั้น	-	-	คัะ	ค๊ะ	(คัะ)
คำตาย เสียงยาว	-	-	คาค	ค้ำค	(ค้ำค)

ส่วนที่ทำตัวหนา คือ พันเสียง (ที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์)

ไตรยางศ์ หรืออักษร 3 หมู่ ได้แก่

- 1) อักษรสูง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา มี 11 ตัว ได้แก่ ข ข อ ง ก ผ ฝ ศ ษ ส ห ผันได้
- 2) อักษรกลาง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี 9 ตัว ได้แก่ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ ผันได้ 3 เสียงครบทั้ง 5 เสียง
- 3) อักษรต่ำ คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี 24 ตัว ได้แก่ ค ค ฆ ง ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ ผันได้ 3 เสียง

คำเป็น คือ พยางค์ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ 1) ประสมกับสระเสียงยาว ไม่มีตัวสะกด

- 2) มีพยัญชนะสะกดอยู่ในแม่ กง กน กม เกย เกอว หรือประสมด้วยสระ ไอ ไอ เอา

คำตาย คือ พยางค์ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ 1) ประสมกับสระเสียงสั้น ไม่มีพยัญชนะสะกด

- 2) มีพยัญชนะสะกดอยู่ในแม่ กก กบ กด

สรุปข้อสังเกตเรื่องวรรณยุกต์ไว้ดังนี้

1. คำทุกคำต้องมีเสียงวรรณยุกต์ แม้จะไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ เช่น ปลาจะราดพริกไหม ประกอบด้วยวรรณยุกต์ 5 เสียง ได้แก่ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา
2. คำที่จะใช้รูปวรรณยุกต์ตรีได้ต้องเป็นอักษรกลางเท่านั้น เช่น แก้ว จืด ตึก
3. อักษรสูงและอักษรกลาง ถ้ามีรูปวรรณยุกต์ รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์จะตรงกัน เช่น กล้า เก้า กู้ก ห้าม เสียม
4. อักษรต่ำ รูปและเสียงวรรณยุกต์จะไม่ตรงกัน ถ้าใช้รูปวรรณยุกต์เอกจะเป็นเสียงโท เช่น พ่อ แม่ ถ้าใช้รูปวรรณยุกต์โทจะเป็นเสียงตรี เช่น น้ำร้อน ว้าย
5. อักษรค่าตายเสียงสั้นเป็นเสียงศรีอยู่แล้ว ไม่ต้องใช้รูปวรรณยุกต์ เช่น นะคะ คี๊คัก คัด นึก พุด
6. อักษรสูงไม่มีเสียงสามัญและเสียงตรี อักษร ไม่มีเสียงเอก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ได้วิจัยเรื่อง การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) แสวงหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ผู้สอนแบบเจาะลึก และ 2) แบบสอบถามผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาจีน ผลการวิจัย พบว่า ผู้สอนเห็นว่า ปัญหาสำคัญคือ ผู้เรียนมีความรู้ภาษาไทยแตกต่างกัน บางส่วนมีปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย แต่ส่วนใหญ่มีข้อดีคือความขยัน ดังนั้น แนวทางการแก้ไข จึงควรเน้นการทดสอบพื้นฐานความรู้และการเรียนปรับพื้นฐานภาษาไทยของผู้เรียนตลอดจนการเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางมาเรียนที่ประเทศไทย

เหยาหลิง เหลียง (2555) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเรียนภาษาไทยธุรกิจ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างหนังสือเรียนภาษาไทยธุรกิจ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการด้านเนื้อหาของผู้เรียนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลก่อนสร้างหนังสือ 2) แบบประเมินคุณภาพหนังสือเรียนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ และ 3) แบบประเมินคุณภาพหนังสือเรียนสำหรับนักศึกษาจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้หนังสือเรียนภาษาไทยธุรกิจสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 2) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า หนังสือเรียนภาษาไทยธุรกิจสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี และ 3) นักศึกษาจีนมีความเห็นว่า หนังสือเรียนภาษาไทยธุรกิจสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี

เกียรติชัย เดชพิทักษ์ศิริกุล (2558) ได้วิจัยเรื่อง คำศัพท์พื้นฐาน 1,000 คำ ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมคำศัพท์ที่ปรากฏใช้จริงในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผลการวิจัย พบว่า คำศัพท์ที่ควรอยู่ในรายการคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติมีทั้งสิ้น 1,033 คำ พบว่า มีค่านามมากที่สุด รองลงมาคือ คำกริยา และน้อยที่สุดคือ คำเชื่อมอนุพยางค์

GAN LU (2558) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียน โดยมีคะแนนพัฒนาการ คิดเป็นร้อยละ 22.08 อีกทั้งนักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดในแบบฝึกทักษะการเขียน

Zhang Ying Ying (2558) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทย 6 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทย 6 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษาจีนเห็นด้วยมากที่ได้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ชั้นตอนในการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

1.การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่สอง ลักษณะโครงสร้างของภาษาจีน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยกำหนดเป็นนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ หลักสูตรเทียบโอน (หลักสูตร 2 ปี) สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10 คน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยออกแบบเครื่องมือแบบทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจภาษาไทยของนักศึกษาจีน โดยนักศึกษาเขียนในหัวข้อ “ความประทับใจของนักศึกษาที่มีต่อประเทศไทย” ซึ่งเป็นหัวข้อที่อาจารย์และนักศึกษาลงมติร่วมกัน โดยนักศึกษาสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ หรือแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาได้ โดยระบุความยาว 10 บรรทัด จากนั้น ผู้วิจัยทำการทดสอบเครื่องมือวิจัยด้วยการหาความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลงานเขียนของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ Wechat เนื่องจากนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรของการวิจัยครั้งนี้ อยู่ที่ประเทศจีนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด - 19

5. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากงานเขียน โดยวิเคราะห์ข้อความและการจัดกลุ่ม (Thematic Categorization) 4 ประการ ประกอบด้วย 1) ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) 2) มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) 3) การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) และ 4) อื่น ๆ (Other) เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ หลักสูตรเทียบโอน (หลักสูตร 2 ปี) สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์ข้อความและการจัดกลุ่ม (Thematic Categorization) 4 ประการ ประกอบด้วย ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) และ อื่น ๆ (Other) เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีการใช้ภาษาไทย ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 1

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
1. การใช้คำไม่ถูกต้องตามบริบทและความหมายของประโยค คำว่า “เข้าร่วม” กับคำว่า “ร่วม” เพราะ หากใช้ว่า <u>เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย</u> จะหมายถึง แต่งงานกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาใจความของประโยค “เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย” หมายความว่า บุคคลที่แต่งงานกับคนไทยนั้น <u>มีใจความว่า</u> นักศึกษาได้	มุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก เพราะ นักศึกษาจะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรมของ ไทยผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรม นั้น เช่น งานแต่งงาน รวมทั้ง มุมมองความเชื่อที่กล่าวถึงคนไทย ว่า คนไทยเชื่อใน <u>พระพุทธศาสนา</u> และเชื่อว่า แม้นในคนตึกก็ยังมีทั้ง ความดีและความชั่ว	1. นักศึกษาเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็นข้อๆ เพื่อแยกประเด็นออกจากกัน อย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ ภายใต้อธิบายเรื่องเดียวกัน 2. การเรียบเรียงประโยคแบบ ภาษาพูด เช่น ในช่วงเวลาที่ไม่ต้องเรียนไป เป็นไกด์ทัวร์ในการเดินทางไปยัง <u>สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลาย</u>	1. การขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยา “มี” <u>“มีสิ่งที่ประทับใจฉันมากที่สุด”</u> 2. การขยายความประโยคโดยใช้ คำว่า “ที่” ในหลายประโยค <u>“มากที่สุด”</u> <u>“ช่วงเวลาที่ไม่ต้องเรียน”</u> <u>“สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง”</u>

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>ร่วมงานแต่งงานของเพื่อนคนไทย ทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมการแต่งงานแบบไทย</p> <p>2. การใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง คำว่า “กับ” ประโยคนี้ต้องใช้คำว่า “ของ” เช่น <u>เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย</u> ในบริบทนี้ใช้คำว่า “ของ” แทนคำว่า “กับ” เพราะ หากใช้ว่า <u>เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย</u> จะหมายถึง แต่งงานกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาใจความของประโยค “เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทยเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งงานของคนไทย” มีใจความว่า นักศึกษาได้ร่วมงานแต่งงานของเพื่อนคนไทย ทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมการแต่งงานแบบไทย</p> <p>3. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น คนไทยพื้นฐานทุกคนเชื่อในพระพุทธศาสนา และเชื่อว่าคนดีมีความดี</p>		<p>แห่งของไทยและเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของแต่ละสถานที่</p> 	

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
และความซ้ำซ้อน ต้องมีการเว้นวรรคหน้า คำเชื่อม “และ” ที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยค ความรวม เพื่อแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง			

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 2

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. คำที่มีความหมายคล้ายกัน แต่ใช้ในบริบทที่ แตกต่างกัน “ทำความสะอาด” “รักษาความสะอาด” เช่น ความตระหนักของผู้คนเกี่ยวกับอารยธรรมนั้นสูง มาก คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและที่คน พลุกพล่าน แต่การทำมาสะอาดแม่น้ำไม่ค่อยดี ประโยคนี้ควรใช้ว่า “รักษาความสะอาด” เพราะ เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของแม่น้ำ</p> <p>2. การใช้คำสื่อความหมายของประโยคหลัก กับ ประโยคขยาย ที่ไม่เข้าคู่กัน เช่น คำว่า “อารยธรรม” กับ “ไม่สูบบุหรี่ในที่ สาธารณะ” ซึ่งควรเปลี่ยนจากคำว่า “อารยธรรม” เป็น “กฎระเบียบ”</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิง บวก เพราะ นักศึกษา จะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษามี ทัศนคติที่ดีต่อผู้คน ภูมิอากาศ สถานที่ ท่องเที่ยว อุตสาหกรรมโรงแรม และกฎกติกาการยาท ของไทย เช่น “ความตระหนักของ ผู้คนเกี่ยวกับอารย</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็น ข้อๆ เพื่อแยกประเด็นออกจากกัน อย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ ภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบ ภาษาพูด เช่น “เวลาอยู่ไทยชอบไปเดินทาง ท่องเที่ยว” “คนไทยไม่ชอบแรงๆ รีบๆ คน ไทยกินน้อยแต่ชอบกินหวานมาก”</p>	<p>1. มีการใช้คำเพื่อแบ่งรับแบ่งสู้ใน ประโยคที่ไม่มั่นใจ เช่น “แทบไม่” “ไม่ค่อยดี” “เกือบ” “ค่อนข้างดี” “คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่ สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน แต่ การทำมาสะอาดแม่น้ำไม่ค่อยดี” “อากาศดีเกือบทั้งประเทศ” “อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว ค่อนข้างดี”</p>

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>ความตระหนักของผู้คนเกี่ยวกับอารยธรรมนั้นสูงมาก คนไทยแทบไม่สับสนหรือในที่สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน</p> <p>3. การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และตกหล่น เช่น “หลักคำสอนของเอง” ควรเป็น “หลักคำสอนของตนเอง” ชนิดผลไม้เยะ ชนิดผักน้อยลงและแพงด้วย แต่เนื้อถูก (คำว่า “เยอะ” และ คำว่า “เนื้อ”) ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่มีไลฟ์สไตล์ที่ผ่อนคลาย (คำว่า “ประเทศไทย”)</p> <p>4. การใช้คำปฏิเสธไว้ใกล้กัน ทำให้เกิดความสับสนของความหมาย เช่น “ไม่อย่า” “คนไทยมีศรัทธา มีศรัทธาจะไม่อย่าละเมิดหลักคำสอนของเอง”</p> <p>5. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น อาจารย์ถ่ายทอดความรู้แบบง่ายๆทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายๆ</p>	<p>ธรรมนั้นสูงมาก คนไทยแทบไม่สับสนหรือในที่สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน”</p> <p>“คนไทยมีศรัทธา มีศรัทธาจะไม่อย่าละเมิดหลักคำสอนของเอง”</p>		<p>2. ใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น “ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่มีไลฟ์สไตล์ที่ผ่อนคลาย”</p>

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 3

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนคำไม่ถูกต้อง เช่น “ผลไม้ของไทยหวานที่สุ” “ประเทศไทยร้าน7-11เยอะแยะ”</p> <p>2. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “ทิวทัศน์ของประเทศไทยสวยงาม <u>เช่นเชียงใหม่เชียงราย ภูเก็ต</u> “ประเทศไทยร้าน7-11เยอะแยะ”</p> <p>3. การใช้ไม้ยมกซ้ำหลายครั้งในคำเดียว เพื่อเน้นย้ำอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งโดยปกติ จะใช้ ไม้ยมกซ้ำคำข้างหน้าเพียงครั้งเดียวเท่านั้น <u>“นวดไทยสบายมาก ๆ ๆ ๆ ๆ”</u></p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก เพราะ นักศึกษาจะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาชื่นชมประเทศไทยทั้ง มนุษย์สัมพันธ์ของคนไทย ทัศนียภาพของประเทศไทย อาหาร ไทย ผลไม้ไทย รวมถึงเน้นย้ำว่า อยากกลับมาเรียนที่ประเทศไทย อีกครั้งหนึ่ง เช่น “รอยยิ้มของคนไทยหลายหลายคน หวานมาก เช่น คณะของมินต์ ทั้งหมดอาจารย์ฯ”</p> <p>“ผลไม้ของไทยหวานที่สุ เช่น มะม่วง มะพร้าวฝรั่งแดงโมๆ”</p> <p>“ทิวทัศน์ของประเทศไทยสวยงาม เช่นเชียงใหม่เชียงราย ภูเก็ต”</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็น ข้อๆ เพื่อแยกประเด็นออกจากกัน อย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ ภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบ ภาษาพูด เช่น “รอยยิ้มของคนไทยหลาย หลายคนหวานมาก” “อากาศของไทยร้อนมาก ไม่มีแอร์ นอนไม่ได้” “ประเทศไทยรถติดมากๆ ถ้าอยาก ไปเที่ยวที่ไหนนั่งมอเตอร์ไซด์เร็ว กว่า” “นวดไทยสบายมาก ๆ ๆ ๆ ๆ”</p>	<p>1. ใช้คำทับศัพท์ ภาษาต่างประเทศ เช่น “ประเทศไทยรถติดมากๆ ถ้า อยากไปเที่ยวที่ไหนนั่งมอเตอร์ไซด์ เร็วกว่า”</p>

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
	<p>“ดื่มยากุ้งอร่อยที่สุดในประเทศไทย”</p> <p>“ชุดนักเรียนของไทยสวยมาก อยากใส่อีกครั้งหนึ่งนั่งที่ห้องเรียน ฟังอาจารย์หลายหลายคนสอน ความรู้ให้เรา”</p>		

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 4

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “เพราะว่านั่งรถไฟไปอยุธยา2ชั่วโมงก็ถึงแล้ว” “แต่ก็ดีใจมากที่ได้องค์กรมหาวิทยาลัยพาเราไปเที่ยว พอดีที่วันล่อยกระทางอยู่” “เรียนอยู่ไทย3ปีมา”</p> <p>2. การเขียนคำไม่ถูกต้อง เช่น “<u>กรุงเทพศรีอยุธยา</u> ได้ไปเที่ยวที่<u>กรุงเทพศรี</u> <u>อยุธยา</u>บ่อยๆ” “<u>จรีๆ</u>ก็อยากไป<u>สุโขทัย</u>แต่<u>ไกลนาก</u>”</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิง บวก เพราะ นักศึกษา จะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษา กล่าวถึงความชอบ 4 ประเด็น ได้แก่ การ ท่องเที่ยวประเทศไทย วัฒนธรรมไทย อากาศ</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องแบบบรรยาย นักศึกษาเขียนเล่าเรื่องราวเป็น ความเรียง 4 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย การท่องเที่ยว ประเทศไทย วัฒนธรรมไทย อากาศประเทศไทย และการเรียน ในประเทศไทย โดยนักศึกษาจะใช้ คำสำคัญทั้ง 4 คำนี้ เป็นคำขึ้นต้น ประโยค ก่อนจะนำเสนอ</p>	-

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>“ก่อนเข้าเรียนฉันจะไปค้นหา<u>ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง</u> อ่านหนังสือประวัติศาสตร์และ<u>ดูและคร</u>”</p> <p>“บุพเพสันนิวาส ละ<u>ครเรียน</u>นี้ให้ฉันมีความประทับใจมากที่สุดเลย แล้วก็ไป<u>อยุธยา</u>บ่อยๆ”</p> <p>“ประเทศไทยมีสามอากาศในหนึ่งปี ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูฝน แต่มันให้มีความรู้สึกคิดว่าในไทยเฉพาะมี<u>หนึ่ง</u>อากาศคือ ฤดูร้อน ฤดูร้อน<u>นาน</u> ฤดูร้อน<u>นาน</u>ๆ แต่ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อน”</p> <p>3. การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่</p> <p>นักศึกษาามีประเด็นที่เล่าจำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ การท่องเที่ยวประเทศไทย วัฒนธรรมไทย อากาศประเทศไทย และการเรียนในประเทศไทย นักศึกษาใช้วิธีการเขียนคำทั้ง 4 คำนี้เป็นคำขึ้นต้น เพื่อจะเปิดประเด็นในเรื่องนั้นๆ</p>	<p>ประเทศไทย และการเรียนในประเทศไทย</p> <p>เช่น “การท่องเที่ยวประเทศไทย มีสถานที่ที่สวยงามมากมาย”</p> <p>“วัฒนธรรมไทย ฉันสนใจประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทย”</p> <p>“ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อน”</p> <p>“เรียนอยู่ไทย3ปีมา ที่มหาวิทยาลัยก็น่าสนใจ อาจารย์ก็น่ารัก ดูแลเรามาก เป็นมิตรมาก”</p>	<p>รายละเอียดของแต่ละประเด็นเป็นลำดับต่อไป</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบภาษาพูด</p> <p>เช่น</p> <p>“ประเทศไทยมีสามอากาศในหนึ่งปี ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูฝน แต่มันให้มีความรู้สึกคิดว่าในไทยเฉพาะมี<u>หนึ่ง</u>อากาศคือ ฤดูร้อน ฤดูร้อน<u>นาน</u> ฤดูร้อน<u>นาน</u>ๆ แต่ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อน”</p> <p>“เรียนอยู่ไทย3ปีมา ที่มหาวิทยาลัยก็น่าสนใจ อาจารย์ก็น่ารัก ดูแลเรามาก เป็นมิตรมาก”</p>	

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 5

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “ฉันเคยไป<u>กรุงเทพภูเก็ต</u>” “ภูเก็ตเป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ <u>ที่สุด</u>ซึ่ง<u>จักรยานวน</u> ไปมาจะทำให้คุณได้สัมผัสกับ<u>เสรีภาพ</u>”</p> <p>2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง เช่น “ฉันเคยไป<u>กรุงเทพภูเก็ต</u>, <u>เชียงใหม่</u>, <u>เมืองพัทยา</u> ทั้ง 4 เมืองต่างกันไป” ในประโยคภาษาไทยไม่ใช่ เครื่องหมาย (,) คั่นระหว่างคำ แต่จะใช้การเว้นวรรค เพื่อแบ่งขอบเขตของคำ</p> <p>3. การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่ เช่น “<u>กรุงเทพฯ</u> เป็นเมือง ที่มี<u>สไตส์</u> และมี<u>ธุรกิจ</u> ที่ <u>สวยงาม</u>” “<u>เชียงใหม่</u>เป็นเมือง ที่มี<u>จังหวัด</u>ค่อน<u>ข้าง</u>ช้าเมื่อ<u>ฉัน</u> ไป ที่นั่นเป็น<u>เทศกาล</u>โคม<u>ไฟ</u> และ<u>การ</u>แสดง<u>การ</u>แสดง เป็น<u>ความ</u>สนุก<u>สนาน</u>”</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิง บวก เพราะ นักศึกษา จะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง เช่น “<u>กรุงเทพฯ</u> เป็น เมือง ที่มี<u>สไตส์</u> และมี <u>ธุรกิจ</u> ที่<u>สวยงาม</u>” “<u>เชียงใหม่</u>เป็นเมือง ที่ มี<u>จังหวัด</u>ค่อน<u>ข้าง</u> ช้าเมื่อ<u>ฉัน</u>ไป ที่นั่นเป็น <u>เทศกาล</u>โคม<u>ไฟ</u> และ <u>การ</u>แสดง<u>การ</u>แสดง เป็น<u>ความ</u>สนุก<u>สนาน</u>” “<u>พัทยา</u>เป็น ที่<u>รู้จัก</u>กันดี แต่<u>ฉัน</u>เคย<u>รู้สึก</u>ว่า ตัว เล็ก ๆ เหมือน<u>หมู่บ้าน</u> เล็ก ๆ ที่<u>พัฒนา</u>แล้ว”</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องแบบบรรยาย นักศึกษาเขียนเล่าเรื่องราวเป็น ความเรียง 3 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย แนะนำตนเอง อาหารที่ชอบ สถานที่ท่องเที่ยวที่ ชอบ โดยนักศึกษาจะใช้คำสำคัญ เป็นคำขึ้นต้นประโยค ก่อนจะ นำเสนอข้อมูลเป็นลำดับต่อไป เช่น ขึ้นต้นบรรทัดด้วยคำว่า “<u>กรุงเทพฯ</u>” “<u>เชียงใหม่</u>” “<u>พัทยา</u>” และ “<u>ภูเก็ต</u>” “<u>กรุงเทพฯ</u> เป็นเมือง ที่มี<u>สไตส์</u> และมี<u>ธุรกิจ</u> ที่<u>สวยงาม</u>” “<u>เชียงใหม่</u>เป็นเมือง ที่มี<u>จังหวัด</u>ค่อน<u>ข้าง</u> ช้าเมื่อ<u>ฉัน</u>ไป ที่นั่นเป็น <u>เทศกาล</u>โคม<u>ไฟ</u> และ<u>การ</u>แสดง<u>การ</u> แสดงเป็น<u>ความ</u>สนุก<u>สนาน</u>”</p>	<p>1. ใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น “<u>อีกร้านหนึ่งเป็น<u>ไนท์คลับ</u></u> ที่<u>ดีมาก</u>ฉันเคยไป” “<u>กรุงเทพฯ</u> เป็นเมือง ที่มี<u>สไตส์</u> และ มี<u>ธุรกิจ</u> ที่<u>สวยงาม</u>”</p>

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>“พืดยาเป็น ที่รู้จักกันดี แต่ฉันเคยรู้สึกว่ ตัวเล็ก ๆ เหมือนหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่พัฒนาแล้ว”</p> <p>“ภูเก็ตเป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ ที่สุดซึ่งจักรยานวนไปมา จะทำให้คุณได้สัมผัสกับเสรีภาพ ที่น่าทึ่ง ที่สุดในภูเก็ต เหมือนกับสาวกเดินทาง”</p>	<p>“ภูเก็ตเป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ ที่สุดซึ่งจักรยานวนไปมา จะทำให้คุณได้สัมผัสกับเสรีภาพ ที่น่าทึ่ง ที่สุดในภูเก็ต เหมือนกับสาวกเดินทาง”</p>	<p>“พืดยาเป็น ที่รู้จักกันดี แต่ฉันเคยรู้สึกว่ ตัวเล็ก ๆ เหมือนหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่พัฒนาแล้ว”</p> <p>“ภูเก็ตเป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ ที่สุดซึ่งจักรยานวนไปมา จะทำให้คุณได้สัมผัสกับเสรีภาพ ที่น่าทึ่ง ที่สุดในภูเก็ต เหมือนกับสาวกเดินทาง”</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบ ภาษาพูด เช่น “ฉันชื่อโคล่า อายุ 24 ปีและ ค่ะ”</p> <p>“คนไทยรักการทำความสะดวก มักจะอาบน้ำสองครั้งในหนึ่งวัน”</p>	

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 6

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “เมื่อมาถึงจุดนี้หลายคนก็ตั้งตาดูผู้คนมากมายทุกคนชอบที่จะได้รับการเคารพนอกจากนี้ยังหวังว่าอาณาจักรแห่งชีวิตของพวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ในรัฐนี้ผู้คนมีความอ่อนโยนที่ไม่มีที่สิ้นสุดในใจ”</p> <p>2. การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่ นักศึกษาขึ้นต้นด้วยคำกริยา “ชอบ” เมื่อจะนำเสนอประเด็นใหม่ เช่น “ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง "Angel City" กรุงเทพฯ” “ชอบคุณไทย คนไทยรู้สึกดีต่อกันสุขภาพเคารพผู้คนและเป็นมิตรมาก”</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก เพราะ นักศึกษาจะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่องกล่าวคือ นักศึกษาขึ้นต้นด้วยคำกริยา “ชอบ” เมื่อจะนำเสนอประเด็นใหม่ เช่น “ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง "Angel City" กรุงเทพฯ” “ชอบคุณไทย คนไทยรู้สึกดีต่อกันสุขภาพเคารพผู้คนและเป็นมิตรมาก”</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องแบบบรรยาย นักศึกษาขึ้นต้นด้วยคำกริยา “ชอบ” เมื่อจะนำเสนอประเด็นใหม่ เช่น “ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง "Angel City" กรุงเทพฯ” “ชอบคุณไทย คนไทยรู้สึกดีต่อกันสุขภาพเคารพผู้คนและเป็นมิตรมาก”</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบภาษาพูด เช่น “เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง "Angel City" กรุงเทพฯ "Northern Thailand Rose" Chiang Mai”</p>	<p>1. ใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น “หมู่เกาะในประเทศไทยไม่ดีเท่า <u>มัลดีฟส์</u> เช่นเดียวกับพญาหรือที่รู้จักกันในชื่อ "โอเรียนเต็ลฮาวาย", "ไข่มุกแห่งประเทศไทย" ภูเก็ต, "เกาะโคโคไนท์ฟอเรสต์”</p> <p>2. เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทย เช่น “เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง "Angel City" กรุงเทพฯ "Northern Thailand Rose" Chiang Mai”</p>

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>3. ระดับคำที่ใช้ตลอดทั้งเรื่องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน เช่น “ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะนึกถึง “Angel City”” เมื่อเทียบกับประโยค “นอกจากนี้ยังหวังว่าอาณาจักรแห่งชีวิตของพวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ในรัฐนี้ผู้คนมีความอ่อนโยนที่ไม่มีที่สิ้นสุดในใจ”</p>		<p>Rose” Chiang Mai <u>แน่นอนว่า</u> เกาะที่สวยงามที่สุดคือเกาะ”</p> <p>“<u>แน่นอนว่ามี</u>เกาะช้าง เมื่อคุณไปที่ เกาะไทยคุณต้องดำน้ำตื้นและคุณสามารถทำท่ายการดำน้ำลึก ได้ ทะเลสีฟ้าแนวปะการังที่สวยงาม สัตว์ทะเลทุกชนิดล้อมรอบคุณ ยกเว้นดวงอาทิตย์สักหน่อยมันดี <u>จริงๆ</u>”</p>	<p>3. ใช้เครื่องหมาย..... ยาวติดต่อกันตอนจบย่อหน้า เพื่อเป็นการแสดงว่า จบประเด็น เช่น “เมื่อคุณไปที่เกาะไทยคุณต้องดำน้ำตื้นและคุณสามารถทำท่ายการดำน้ำลึก ได้ ทะเลสีฟ้าแนวปะการังที่สวยงาม สัตว์ทะเลทุกชนิดล้อมรอบคุณ ยกเว้นดวงอาทิตย์สักหน่อยมันดีจริงๆ.....”</p> <p>“นอกจากนี้ยังหวังว่าอาณาจักรแห่งชีวิตของพวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ในรัฐนี้ผู้คนมีความอ่อนโยนที่ไม่มีที่สิ้นสุดในใจ.....”</p>

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 7

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “เห็นทั้งหมดนี้แล้วรู้สึกว่ามันอยู่ไทยจริง ๆ แม้ว่าวันนั้นฝนตกหนักมาก แต่ฉันยังจำได้ว่าทุกอย่าง เกี่ยวกับสิ่งใหม่นี้ทำให้ฉันดีใจมาก”</p> <p>2. การเขียนคำไม่ถูกต้อง เช่น “ข้าวเหนียวหมูเป็งดูน่ากินมาก”</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิง บวก เพราะ นักศึกษา จะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาใช้ คำว่า “มาก” เพื่อ แสดงอารมณ์กับทุก อย่างที่รู้สึกชื่นชอบ เพื่อเน้นย้ำความรู้สึก เช่น “ตลาดมีอาหารอร่อย เยอะแยะมากมาย” “ผลไม้ดูสดสวยน่ากิน มากๆ” “ข้าวเหนียวหมูเป็งดูน่า กินมาก”</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องแบบบรรยาย นักศึกษาเขียนเล่าเรื่องราวเป็น ความเรียง มีการเปิดเรื่องโดยบอก ภาพรวมของประเทศไทยว่ามีสิ่งที่ ประทับใจมากมาย จากนั้น ใช้ คำเชื่อม “แต่” เพื่อจะเปิดประเด็น ถัดไปว่า “เมื่อกล่าวถึงประเทศไทย สิ่งแรกที่ นึกถึงคืออากาศร้อน สยามเมืองยิ้ม ทะเลสวย แต่ที่ประทับใจที่สุดคือ ตลาด โดยตลอดทั้งเรื่อง นักศึกษา บรรยายถึงความรู้สึก พร้อม ยกตัวอย่างเหตุการณ์จริง ทำให้ ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของผู้เขียนได้ เป็นอย่างดี</p> <p>นอกจากนี้ นักศึกษามีการปิดเรื่อง ได้เป็นอย่างดี โดยเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างตลาดกับ วัฒนธรรมของคนไทย</p>	<p>1. การใช้คำศัพท์แสดงลักษณะของ สิ่งของ เช่น “ตลาดมีอาหารอร่อยเยอะแยะ มากมาย มีผลไม้สดในตู้แช่เย็น”</p>

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
	<p>“ทุเรียน ชมพู่ มะม่วง ของตลาดผลไม้ตรง ข้ามถนน ราคาถูกมาก และมีผลไม้มากมายที่ ไม่เคยเจอ”</p> <p>“แม้ว่าวันนั้นฝนตก หนักมาก แต่ฉันยังจำ ได้ว่าทุกอย่างเกี่ยวกับ สิ่งใหม่นี้ทำให้ฉันดีใจ มาก”</p>	<p>เช่น “เห็นทั้งหมดนี้แล้วรู้สึก ตอนนี้อยู่ไทยจริง ๆ แม้ว่าวันนั้นฝน ตกหนักมาก แต่ฉันยังจำได้ว่าทุก อย่างเกี่ยวกับสิ่งใหม่นี้ทำให้ฉันดีใจ มาก หลังจากนั้นฉันได้ไปสถานที่ ท่องเที่ยวมากมายในประเทศไทย <u>แต่ฉันรู้สึกในตลาดสามารถเข้าใจ วัฒนธรรมไทยมากขึ้นค่ะ”</u></p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบ ภาษาพูด</p> <p>เช่น “ไปประเทศไทยวันแรกรุ่นพี่พา พวกเราไปซื้อของใช้ที่ตลาดมหา นาค”</p> <p>“ตลาดมีอาหารอร่อยเยอะเยอะ มากมาย มีผลไม้สดในตู้ รถเข็น ผลไม้ดูสดสวยน่ากินมาก ๆ ข้าวเหนียวหมูπίงดูน่ากินมาก ทุเรียน ชมพู่ มะม่วงของตลาด ผลไม้ตรงข้ามถนน ราคาถูกมาก”</p>	

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
		“เห็นทั้งหมดนี้แล้วรู้สึกว่ามันอยู่ ไทยจริง ๆ”	

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 8

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “<u>ดังนั้นคุณจึงไม่ต้องกังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้</u>”</p> <p>2. การเรียงประโยคไม่ถูกต้อง เช่น “<u>ประเทศไทยมีผลไม้หลายชนิดตลอดทั้งปี ดังนั้นคุณจึงไม่ต้องกังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้</u>” หมายถึง ไม่ต้องกังวลว่าจะไม่ได้กินผลไม้</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก เพราะนักศึกษาจะมีเหตุผลเชิงบวก</p> <p>ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือนักศึกษาชื่นชมประเทศไทยทั้งด้านภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ผลไม้ และพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติไทย</p> <p>เช่น “<u>ประเทศไทยมีสภาพอากาศที่สบาย</u>”</p> <p>“<u>ประเทศไทยมีทิวทัศน์ที่สวยงาม</u>”</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็นข้อๆ เพื่อแยกประเด็นออกจากกันอย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ภายใต้ข้อเรื่องเดียวกัน</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบภาษาพูด เช่น “<u>คุณสามารถสวมใส่เสื้อแขนสั้นได้ตลอดทั้งปี</u>”</p> <p>“<u>สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความบันเทิงทุกประเภท เล่นอะไรก็ได้ที่คุณต้องการ</u>”</p>	-

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
	“ประเทศไทยมีผลไม้หลายชนิด ตลอดทั้งปี ดังนั้นคุณจึงไม่ต้อง กังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้” “ประเทศไทยเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ของพระพุทธศาสนา ประชาชนทุก คนมีศรัทธา เรียบง่าย งดงาม เยียบ สงบ และมีเสถียรภาพทางสังคม”	“ประเทศไทยมีผลไม้หลายชนิด ตลอดทั้งปี ดังนั้นคุณจึงไม่ต้อง กังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้”	

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 9

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
1. คำที่ใช้ สื่อความหมายไม่ชัดเจน เช่น “ของอร่อยในไทยมีมากมาย ทั้ง อาหาร ของหวาน ผลไม้ อร่อยทุกแนว” “คนไทยก็สุขภาพและชอบยิ้ม ฉันทขอ โทษ แต่ขอบคุณเสมอที่ริมฝีปากของฉัน”	มุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก เพราะ นักศึกษาจะมีเหตุผลเชิงบวก ประกอบการเล่าเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาชื่นชมประเทศไทยทั้งด้าน ความอร่อยของอาหาร ความ ไพเราะของภาษาไทย ความ สวยงามของธรรมชาติ รวมไปถึง วัฒนธรรมด้านการนวดแผนไทย และความเคารพบูชา พระพุทธศาสนา	1. นักศึกษาเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็น ข้อๆ เพื่อแยกประเด็นออกจากกัน อย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ ภายใต้ข้อเรื่องเดียวกัน	1. การใช้คำศัพท์แสดงลักษณะ ของสิ่งของ เช่น “มีแผงขายผลไม้ตามท้องถนน ทุกแห่ง ผลไม้ปอกเปลือกบรรจุถุง ถุงละ 20 บาทเท่านั้น”

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>2. การเรียงประโยคไม่ถูกต้อง</p> <p>เช่น “สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยดีมาก อาคารและชายหาดหลายแห่งสวยงามมาก <u>นั่งบนชายหาดทะเลที่พัสดมทะเลเมื่อยามว่างก็สบายมาก</u>” (เรียงประโยคแบบภาษาต่างประเทศ)</p> <p>“<u>นวดแผนไทยดีจริงๆ สบายและราคาถูก มีร้านนวดมากมาย คุณสามารถนวดเท้าได้ ถ้าไม่มีอะไรทำ เพื่อเอาใจร่างกายและจิตใจ</u>” (เรียงประโยคแบบภาษาต่างประเทศ)</p>	<p>เช่น “<u>ของอร่อยในไทยมีมากมาย ทั้งอาหาร ของหวาน ผลไม้</u>”</p> <p>“<u>ภาษาไทยไพเราะมาก นุ่มนวล ฟังสบายมาก คนไทยก็สุภาพและชอบยิ้ม</u>”</p> <p>“<u>สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยดีมาก อาคารและชายหาดหลายแห่งสวยงามมาก</u>”</p> <p>“<u>นวดแผนไทยดีจริงๆ สบายและราคาถูก</u>”</p> <p>“<u>คนไทยมีความอดทนและเคารพในศาสนา</u>”</p>	<p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบภาษาพูด</p> <p>“<u>ของอร่อยในไทยมีมากมาย ทั้งอาหาร ของหวาน ผลไม้ อร่อยทุกแนว</u>”</p> <p>“<u>ภาษาไทยไพเราะมาก นุ่มนวล ฟังสบายมาก</u>”</p> <p>“<u>นั่งบนชายหาดทะเลที่พัสดมทะเลเมื่อยามว่างก็สบายมาก</u>”</p> <p>“<u>นวดแผนไทยดีจริงๆ สบายและราคาถูก</u>”</p> <p>“<u>ผู้คนมากกว่า 90% เชื่อในพระพุทธศาสนา จึงมีวัดหลายแห่งที่นี่และสวยงามทั้งหมด</u>”</p>	<p>2. เขียนโดยแปลจากโปรแกรมแปลภาษา เช่น ระบบแปลภาษาของกูเกิล</p> <p>เช่น “<u>คนไทยก็สุภาพและชอบยิ้ม ฉันทขอโทษ แต่ขอบคุณเสมอที่ริมฝีปากของฉัน</u>”</p>

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชากรวิจัยคนที่ 10

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>1. การเขียนคำไม่ถูกต้อง เช่น “มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่ไทย”</p> <p>“ทุกภาคของไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมาก เช่น กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่”</p> <p>“มีอาหารอร่อยมาก เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ กระเพราหมู”</p> <p>“ดิฉันรู้สึกว่าเป็นกรุงเทพที่ติดมาก โดยเฉพาะเวลาที่ฝนตก”</p> <p>2. การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค เช่น “ไทยยังมีผลไม้หลายชนิดที่อร่อย มังคุด ชอบกินมากกว่าราคาก็ไม่แพง”</p>	<p>มุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก เพราะ นักศึกษาเปิดประเด็นโดยเน้นย้ำประเด็นสำคัญของเรื่องคือ “<u>ความประทับใจที่มีต่อประเทศไทย</u>” <u>พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบ</u></p> <p>เช่น</p> <p>“ความประทับใจของดิฉันที่มีต่อประเทศไทยคือ ประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้ความนิยม มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่ไทยและความหลากหลายของที่ท่องเที่ยว <u>อาหาร การกิน ผลไม้ ศิลปวัฒนธรรม</u>”</p>	<p>1. นักศึกษาเล่าเรื่องแบบบรรยาย นักศึกษาเขียนเล่าเรื่องราวเป็นความเรียง โดยเขียนเรื่องราวติดต่อกันจนจบ โดยไม่ย่อหน้าเมื่อขึ้นประเด็นใหม่ ประกอบด้วย ความประทับใจที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว อาหาร อากาศ และผลไม้</p> <p>2. การเรียบเรียงประโยคแบบภาษาพูด</p> <p>เช่น</p> <p>“มีอาหารอร่อยมาก เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ กระเพราหมู”</p> <p>“ประเทศไทยอากาศร้อนมาก แต่เข้าไปในห้างหนาวมาก ดิฉันรู้สึกว่</p>	-

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable)	มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme)	การลำดับความในการสื่อสาร (Communication)	อื่นๆ (Other)
<p>3. การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่ นักศึกษาเขียนเรื่องราวติดต่อกันจนจบ โดยไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่ ประกอบด้วย ความประทับใจที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว อาหาร อากาศ และผลไม้</p> <p>เช่น “ความประทับใจของดิฉันที่มีต่อประเทศไทยคือ ประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้ความนิยม มีนัก ท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่ไทย และความ หลากหลายของที่ท่องเที่ยว <u>อาหารการกิน ผลไม้</u> <u>ศิลปวัฒนธรรม</u> ทุกภาคของไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ น่าสนใจมาก เช่น กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่ มี ทะเล ภูเขา วัด และมีห้างสรรพสินค้ามากมายใน กรุงเทพฯ และมีอาหารอร่อยมาก เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ กระเพราหมู ประเทศไทยอากาศร้อนมาก แต่เข้าใน ห้องหนาวมาก ดิฉันรู้สึกว่าเป็นกรุงเทพที่ดีมาก <u>โดยเฉพาะเวลาที่ฝนตก</u> ที่ไทยยังมีผลไม้หลายชนิด <u>ทุเรียน มังคุด ชอบกินมากราคาก็ไม่แพง</u>”</p>		<p>ในกรุงเทพที่ดีมาก โดยเฉพาะ <u>เวลาที่ฝนตก</u>”</p>	

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ หลักสูตรเทียบโอน (หลักสูตร 2 ปี) สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์ข้อความและการจัดกลุ่ม (Thematic Categorization) 4 ประการ ประกอบด้วย ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) และ อื่น ๆ (Other) เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) มี 12 ประการ ดังนี้

(1) การใช้คำไม่ถูกต้องตามบริบทและความหมายของประโยค

คำว่า “เข้าร่วม” กับคำว่า “ร่วม” เช่น เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย ในบริบทนี้ใช้คำว่า “ร่วม” แทนคำว่า “เข้าร่วม” เพราะ หากใช้ว่า เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย จะหมายถึง แต่งงานกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาใจความของประโยค “เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทยเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งงานของคนไทย” มีใจความว่า นักศึกษาได้ร่วมงานแต่งงานของเพื่อนคนไทย ทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมการแต่งงานแบบไทย

คำว่า “ทำความสะอาด” กับคำว่า “รักษาความสะอาด” เช่น ความตระหนักของผู้คนเกี่ยวกับอารยธรรมนั้นสูงมาก คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน แต่การทำความสะอาดแม่น้ำไม่ค่อยดี ประโยคนี้ควรใช้ว่า “รักษาความสะอาด” เพราะ เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของแม่น้ำ

(2) การใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง

คำว่า “กับ” กับคำว่า “ของ” ประโยคนี้ต้องใช้คำว่า “ของ” เช่น เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย ในบริบทนี้ใช้คำว่า “ของ” แทนคำว่า “กับ” เพราะ หากใช้ว่า เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทย จะหมายถึง แต่งงานกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาใจความของประโยค “เข้าร่วมพิธีแต่งงานกับเพื่อนคนไทยเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งงานของคนไทย” มีใจความว่า นักศึกษาได้ร่วมงานแต่งงานของเพื่อนคนไทย ทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมการแต่งงานแบบไทย

(3) การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค

“คนไทยพื้นฐานทุกคนเชื่อในพระพุทธศาสนาและเชื่อว่าคนดีมีความดีและความชั่วร้าย” ต้องมีการเว้นวรรคหน้าคำเชื่อม “และ” ที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคความรวม เพื่อแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง

“อาจารย์ถ่ายทอดความรู้แบบง่ายๆทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายๆ”

“ทิวทัศน์ของประเทศไทยสวยงามมาก เช่นเชียงใหม่ เชียงราย ภูเก็ต”

“ประเทศไทยร้าน7-11เยอะแยะ”

“เพราะว่านั่งรถไฟไปอุทยา2ชั่วโมงก็ถึงแล้ว”

“แต่ก็ตั้งใจมากที่ต้องค์กรมหาวิทยาลัยพาเราไปเที่ยวพอดิทันวันลอยกระทงอยู่”

“เรียนอยู่ไทย3ปีมา”

“ฉันเคยไปกรุงเทพภูเก็ต”

“ภูเก็ตเป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ ที่สุดซึ่งจักรยานวนไปมาจะทำให้คุณได้สัมผัสกับเสรีภาพ”

“เมื่อมาถึงจุดนี้หลายคนก็ตั้งตาคูผู้คนมากมายทุกคนชอบที่จะได้รับการเคารพนอกจากนี้ยังหวังว่าอาณาจักรแห่งชีวิตของพวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ในรัฐนี้ผู้คนมีความอ่อนโยนที่ไม่มีที่สิ้นสุดในใจ”

“เห็นทั้งหมดนี้แล้วรู้สึกว่ตอนนี้อยู่ไทยจริง ๆ แม้ว่าวันนั้นฝนตกหนักมาก แต่ฉันยังจำได้ว่าทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งใหม่นี้ทำให้ฉันดีใจมาก”

“ดังนั้นคุณจึงไม่ต้องกังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้”

“ไทยยังมีผลไม้หลายชนิดที่เรียน มังคุด ชอบกินมากราคาก็ไม่แพง”

(4) การใช้คำสื่อความหมายของประโยคหลัก กับประโยคขยาย ที่ไม่เข้าคู่กัน

“ความตระหนักของผู้คนเกี่ยวกับอารยธรรมนั้นสูงมาก คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน” คำว่า “อารยธรรม” กับ “ไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะ” ซึ่งควรเปลี่ยนจากคำว่า “อารยธรรม” เป็น “กฎระเบียบ”

(5) การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และตกหล่น

“หลักคำสอนของเอง” ควรเป็น “หลักคำสอนของตนเอง”

“ชนิดผลไม้เยอะ ชนิดผักน้อยลงและแพงด้วย แต่เนื้อถูก” (คำว่า “เยอะ” และ คำว่า “เนื้อ”)

“ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่มีไลฟ์สไตล์ที่ผ่อนคลาย” (คำว่า “ประเทศไทย”)

“ผลไม้ของไทยหวานที่สุด”

“ประเทศไทยร้าน7-11เยอะแยะ”

“กรุงเทพศรีอยุธยา ได้ไปเที่ยวที่กรุงเทพศรีอยุธยาบ่อยๆ”

“จริงๆก็อยากไปสุโขทัยแต่ไกลมาก”

“ก่อนเข้าเรียนฉันจะไปค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อ่านหนังสือประวัติศาสตร์และดูและคร”

“บุพเพสันนิวาส ละครเรียนนี้ให้ฉันมีความประทับใจมากที่สุดเลย แล้วก็ไปอยุธยาบ่อยๆ”

“ประเทศไทยมีสามอากาศในหนึ่งปี ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูฝน แต่มันให้มีความรู้สึกคิดว่าในไทยเฉพาะมีหนึ่งอากาศคือ ฤดูร้อน ฤดูร้อนมาก ฤดูร้อนมากๆ แต่ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อน”

“ข้าวเหนียวหมูปิ้งดูน่ากินมาก”

“มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่ไทย”

“ทุกภาคของไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมาก เช่น กรุงเทพ พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่”

“มีอาหารอร่อยมาก เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำกระเพราหมู”

“ดิฉันรู้สึกว่าในกรุงเทพรถติดมาก โดยเฉพาะเวลาที่ฝนตก”

(6) การใช้คำปฏิเสธไว้ใกล้กัน ทำให้เกิดความสับสนของความหมาย

คำว่า “ไม่อย่า” เช่น “คนไทยมีศรัทธา มีศรัทธาจะไม่อย่าละเมิดหลักคำสอนของตัวเอง”

(7) การใช้ไม้ยมกซ้ำหลายครั้งในคำเดียว

การใช้ไม้ยมกซ้ำหลายครั้งในคำเดียวเพื่เน้นย้ำอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งโดยปกติจะใช้ไม้ยมกซ้ำคำข้างหน้าเพียงครั้งเดียวเท่านั้น “นวดไทยสบายมากๆๆ”

(8) การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่

นักศึกษามีประเด็นที่เล่าจำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ “การท่องเที่ยวประเทศไทย วัฒนธรรมไทย อากาศประเทศไทย และการเรียนในประเทศไทย” นักศึกษาใช้วิธีการเขียนคำทั้ง 4 คำนี้เป็นคำขึ้นต้น เพื่อจะเปิดประเด็นในเรื่องนั้นๆ

“กรุงเทพฯ เป็นเมือง ที่มีสไตล์ และมีธุรกิจ ที่สวยงาม”

“เชียงใหม่เป็นเมือง ที่มีจังหวัดชีวิตค่อนข้างช้าเมื่อฉันไป ที่นั่นเป็นเทศกาลคอมไฟ และการแสดงการ แสดงเป็นความสนุกสนาน”

“พัทยาเป็น ที่รู้จักกันดี แต่ฉันเคยรู้สึกว่า ตัวเล็ก ๆ เหมือนหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่พัฒนาแล้ว”

“ภูเก็ตเป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ ที่สุดซึ่งจักรยานวนไปมาจะทำให้คุณได้สัมผัสกับเสรีภาพ ที่น่าทึ่ง ที่สุดในภูเก็ตเหมือนกับสาวกเดินทาง”

นักศึกษาขึ้นต้นด้วยคำกริยา “ชอบ” เมื่อจะนำเสนอประเด็นใหม่ เช่น “ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง “Angel City” กรุงเทพฯ” “ชอบคนไทย คนไทยรู้สึกดีต่อกัน สุภาพเคารพผู้คนและเป็นมิตรมาก”

นักศึกษาเขียนเรื่องราวติดต่อกันจนจบ โดยไม่ย่อหน้าเมื่อขึ้นประเด็นใหม่ ประกอบด้วย ความประทับใจที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว อาหาร อากาศ และผลไม้ เช่น “ความประทับใจของดิฉันที่มีต่อประเทศไทยคือ ประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้ความนิยม มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่ไทย และความหลากหลายของที่ท่องเที่ยว อาหารการกิน ผลไม้ ศิลปวัฒนธรรม ทุกภาคของไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมาก เช่น กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่ มีทะเล ภูเขา วัด และมีห้างสรรพสินค้ามากมายในกรุงเทพฯ และมีอาหารอร่อยมาก เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ กระเพราหมู ประเทศไทยอากาศร้อนมาก แต่เข้าในห้างหนาวมาก ดิฉันรู้สึกว่าในกรุงเทพฯ ร้อนติดมาก โดยเฉพาะเวลาที่ฝนตก ที่ไทยยังมีผลไม้หลายชนิดทุเรียน มังคุด ชอบกินมาก ราคาก็ไม่แพง”

(9) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง

“ฉันเคยไปกรุงเทพฯ ภูเก็ต, เชียงใหม่, เมืองพัทยาทั้ง 4 เมืองต่างกันไป” ในประโยคภาษาไทยไม่ใช้เครื่องหมาย (,) คั่นระหว่างคำ แต่จะใช้นิ้วนวรรค เพื่อแบ่งขอบเขตของคำ

(10) ระดับคำที่ใช้ตลอดทั้งเรื่องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน

“ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะมีถึง “Angel City”” เมื่อเทียบกับประโยค “นอกจากนี้ยังหวังว่าอาณาจักรแห่งชีวิตของพวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ในรัฐนี้ ผู้คนมีความอ่อนโยนที่ไม่มีที่สิ้นสุดในใจ”

(11) การเรียงประโยคไม่ถูกต้อง

“ประเทศไทยมีผลไม้หลายชนิดตลอดทั้งปี ดังนั้นคุณจึงไม่ต้องกังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้” หมายถึง ไม่ต้องกังวลว่าจะไม่ได้กินผลไม้

“สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยดีมาก อาคารและชายหาดหลายแห่งสวยงามมาก นั่งบนชายหาดดูทะเลที่พัดลมทะเลเมื่อยามว่างก็สบายมาก” (เรียงประโยคแบบภาษาต่างประเทศ)

“นวดแผนไทยดีจริงๆ สบายและราคาถูก มีร้านนวดมากมาย คุณสามารถนวดเท้าได้ถ้าไม่มีอะไรทำเพื่อเอาใจร่างกายและจิตใจ” (เรียงประโยคแบบภาษาต่างประเทศ)

(12) คำที่ใช้ในประโยค สื่อความหมายไม่ชัดเจน

“ของอร่อยในไทยมีมากมาย ทั้งอาหาร ของหวาน ผลไม้ อร่อยทุกแนว”

“คนไทยก็สุภาพและชอบยิ้ม ฉันขอโทษ แต่ชอบคุณเสมอที่ริมฝีปากของฉัน”

2. มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) นักศึกษามีมุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก โดยนักศึกษามีเหตุผลประกอบความประทับใจในแต่ละประเด็น ได้แก่ ความประทับใจด้านวัฒนธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ของคนไทย ด้านความชื่นชมในศรัทธาของคนไทยที่มีต่อพระพุทธศาสนา ด้านทัศนียภาพและภูมิอากาศ ด้านกฎกติกา มารยาทของสังคม ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม ด้านอาหารสำหรับบริโภค ด้านการศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย และด้านความไพเราะของภาษาไทย

“ความตระหนักของผู้คนเกี่ยวกับอารยธรรมนั้นสูงมาก คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน”

“คนไทยมีศรัทธา มีศรัทธาจะไม่ย่อละเมียดหลักคำสอนของตัวเอง”

“รอยยิ้มของคนไทยหลายหลายคนหวานมาก เช่น คณะของ मैंต์ทั้งหมดอาจารย์”

“ผลไม้ของไทยหวานที่สุด เช่นมะม่วง มะพร้าวฝรั่งแดงโมๆ”

“ทิวทัศน์ของประเทศไทยสวยมาก เช่นเชียงใหม่ เชียงราย ภูเก็ต”

“ตั้มยำกุ้งอร่อยที่สุดในประเทศไทย”

“คุณนักเรียนของไทยสวยมาก อยากไล่อีกครั้งหนึ่งนั่งที่ห้องเรียน ฟังอาจารย์หลายคนสอนความรู้ให้เรา”

“การท่องเที่ยวประเทศไทย มีสถานที่ที่สวยงามมากมาย”

“วัฒนธรรมไทย ฉันสนใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย”

“ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อน”

“เรียนอยู่ไทย3ปีมา ที่มหาวิทยาลัยก็น่าสนใจ อาจารย์ก็น่ารัก ดูแลเรามาก เป็นมิตรมาก”

“กรุงเทพฯ เป็นเมือง ที่มีสไตล์ และมีธุรกิจ ที่สวยงาม”

“เชียงใหม่ เป็นเมือง ที่มีจังหวะชีวิตค่อนข้างช้าเมื่อนั่งไป ที่นั่นเป็นเทศกาลคอมไฟ และการแสดงการ แสดงเป็นความสนุกสนาน”

“พัทยา เป็น ที่รู้จักกันดี แต่ฉันเคยรู้สึก ว่า ตัวเล็ก ๆ เหมือนหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่พัฒนาแล้ว”

“ภูเก็ต เป็นเมืองไทย ที่ผมชอบ ที่สุดซึ่งจักรยานวนไปมาจะทำให้คุณได้สัมผัสกับเสรีภาพ ที่น่าทึ่ง ที่สุด ในภูเก็ตเหมือนกับสาวกเดินทาง”

“ชอบ ประเทศไทยสวยงาม เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะนึกถึง "Angel City" กรุงเทพฯ”

“ชอบคนไทย คนไทยรู้สึกดีต่อกันสุภาพเคารพผู้คนและเป็นมิตรมาก”

“ตลาดมีอาหารอร่อยเยอะแยะมากมาย”

“ผลไม้สุดสวายน่ากินมากๆ”

“ข้าวเหนียวหมีปิ้งดูน่ากินมาก”

“ทุเรียน ชมพู่มะม่วงของตลาดผลไม้ตรงข้ามถนน ราคาถูกมาก และมีผลไม้มากมายที่ไม่เคยเจอ”

“แม้ว่าวันนั้นฝนตกหนักมาก แต่ฉันยังจำได้ว่าทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งใหม่นี้ทำให้ฉันดีใจมาก”

“ประเทศไทยมีสภาพอากาศที่สบาย”

“ประเทศไทยมีทิวทัศน์ที่สวยงาม”

“ประเทศไทยมีผลไม้หลายชนิดตลอดทั้งปี ดังนั้นคุณจึงไม่ต้องกังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้”

“ประเทศไทยเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธศาสนา ประชาชนทุกคนมีศรัทธา เรียบง่าย งดงาม ใจดี และมีความสุขทางสังคม”

“ของอร่อยในไทยมีมากมาย ทั้งอาหาร ของหวาน ผลไม้”

“ภาษาไทยไพเราะมาก นุ่มนวล ฟังสบายมาก คนไทยก็สุภาพและชอบยิ้ม”

“สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยดีมาก อาคารและชายหาดหลายแห่งสวยงามมาก”

“นวดแผนไทยดีจริงๆ สบายและราคาถูก”

“คนไทยมีความอดทนและเคารพในศาสนา”

“ความประทับใจของฉันที่มีต่อประเทศไทยคือ ประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้ความนิยม มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่ไทย และความหลากหลายของนักท่องเที่ยว อาหารการกิน ผลไม้ ศิลปวัฒนธรรม”

3. การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) มี 3 ประการ ดังนี้

(1) การเขียนเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็นข้อ เพื่อแยกประเด็นออกจากกันอย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน เช่น ตัวอย่างของนักศึกษาคนหนึ่ง ที่แบ่งประเด็นต่างๆ เป็น 10 ข้อ ดังนี้

- 1.อากาศดีเกือบทั้งประเทศ เวลาอยู่ไทยชอบไปเดินทางท่องเที่ยว
- 2.คนไทยไม่ชอบแรงๆริบๆ คนไทยกินน้อยแต่ชอบกินหวานมาก
- 3.ความตระหนักของผู้คนเกี่ยวกับอารยธรรมนั้นสูงมาก คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะ และที่คนพลุกพล่าน แต่การทำความสะอาดแม่น้ำไม่ค่อยดี
- 4.กรุงเทพฯมีโรงแรมหรู ร้านอาหาร และห้างสรรพสินค้าสุดหรู แต่โครงสร้างพื้นฐานในเมืองทำได้ไม่ดี เช่น สายไฟในเมืองวุ่นวาย
- 5.อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวค่อนข้างดี ผลผลิตในท้องถิ่นไม่สูง ยากต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก

- 6.คนไทยมีศรัทธา มีศรัทธาจะไม่ย่อละเมียดหลักคำสอนของตัวเอง
- 7.ในโรงเรียนมีวิธีการสอนที่หลากหลาย อาจารย์ถ่ายทอดความรู้แบบง่ายๆทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายๆ
- 8.ชนิดผลไม้เยอะ ชนิดผักน้อยลงและแพงด้วย แต่เนื้อถูก
- 9.ใส่ใจในมารยาท มีกติกามารยาทที่ชัดเจน
- 10.ไม่ว่าข้อเสียข้อดี ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่มีไลฟ์สไตล์ที่ผ่อนคลาย

(2) การเขียนเล่าเรื่องแบบบรรยาย โดยเขียนเล่าเรื่องราวเป็นความเรียง ตั้งแต่ต้นจนจบ

เช่น ตัวอย่างของนักศึกษาคคนหนึ่ง ดังนี้

“การท่องเที่ยวประเทศไทย มีสถานที่ที่สวยงามมากมาย สิ่งที่ชอบที่สุดคือการโบราณเช่น สุโขทัย กรุงเทพศรีอยุธยา ได้ไปเที่ยวที่กรุงเทพศรีอยุธยาบ่อยๆเพราะว่านั่งรถไฟไปอยุธยา2ชั่วโมงก็ถึงแล้ว จริงๆก็อยากไปสุโขทัยแต่ไกลมาก แต่ก็ดีใจมากที่ได้้องค์กรมหาวิทยาลัยพาเราไปเที่ยวพอดีที่วันล่อยกระทรงอยู่ สนุกมาก

วัฒนธรรมไทย ฉันสนใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย เรามีวิชาการเรียนเป็นประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย ก่อนเข้าเรียนฉันจะไปค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อ่านหนังสือประวัติศาสตร์และดูละคร คุณถึงละครเรื่องนี้ ให้ฉันจำได้ บุพเพสันนิวาส ละครเรื่องนี้ให้ฉันมีความประทับใจมากที่สุดเลย แล้วก็ไปอยุธยาบ่อยๆ ยังมีอาหารไทย ผลไม้ และอื่นๆ ฉันยังคงชอบประวัติศาสตร์ว่า

อากาศประเทศไทย ประเทศไทยมีสามอากาศในหนึ่งปี ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูฝน แต่มันให้มีความรู้สึกคิดว่าเป็นไทยเฉพาะมีหนึ่งอากาศคือ ฤดูร้อน ฤดูร้อนนาก ฤดูร้อนนากๆ แต่ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อนเรียนอยู่ไทย3ปีมา ที่มหาวิทยาลัยก็น่าสนใจ อาจารย์ก็น่ารัก ดูแลเรามาก เป็นมิตรมาก

คิดถึงอาจารย์ คิดถึงกรุงเทพ คิดถึงไทย คิดถึงทุกอย่าง”

(3) การเขียนเรียงเรียงประโยคโดยใช้ภาษาพูด

“ในช่วงเวลาที่ไม่ต้องเรียนไปเป็นไกด์ทัวร์ในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลายแห่งของไทยและเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของแต่ละสถานที่”

“เวลาอยู่ไทยชอบไปเดินทางท่องเที่ยว”

“คนไทยไม่ชอบแรงๆ รีบๆ คนไทยกินน้อยแต่ชอบกินหวานมาก”

“รอยยิ้มของคนไทยหลายหลายคนหวานมาก”

“อากาศของไทยร้อนมาก ไม่มีแอร์นอนไม่ได้”

“ประเทศไทยรถติดมากๆ ถ้าอยากไปเที่ยวที่ไหนนั่งมอเตอร์ไซด์เร็วกว่า”

“นวดไทยสบายมากๆๆ”

“ประเทศไทยมีสามอากาศในหนึ่งปี ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูฝน แต่มันให้มีความรู้สึกคิดว่าเป็นไทยเฉพาะมีหนึ่งอากาศคือ ฤดูร้อน ฤดูร้อนนาก ฤดูร้อนนากๆ แต่ฉันก็เป็นคนชอบฤดูร้อน”

“เรียนอยู่ไทย3ปีมา ที่มหาวิทยาลัยก็น่าสนใจ อาจารย์ก็น่ารัก ดูแลเรามาก เป็นมิตรมาก”
 “ฉันชื่อโคล่า อายุ 24 ปีและค่ะ”

“คนไทยรักการทำความสะดวกสบายมักจะอาบน้ำสองครั้งในหนึ่งวัน”

“เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณก็นึกถึง "Angel City" กรุงเทพฯ "Northern Thailand Rose" Chiang Mai แน่นอนว่าเกาะที่สวยงามที่สุดคือเกาะ”

“แน่นอนว่ามีเกาะช้าง เมื่อคุณไปที่เกาะไทยคุณต้องดำน้ำตื้นและคุณสามารถทำทายการดำน้ำลึก ได้ ทะเลสีฟ้าแนวปะการังที่สวยงามสัตว์ทะเลทุกชนิดล้อมรอบคุณ ยกเว้นดวงอาทิตย์สักหน่อยมันดีจริงๆ”

“ไปประเทศไทยวันแรกกรุณาพาพวกเราไปซื้อของใช้ที่ตลาดมหานาค”

“ตลาดมีอาหารอร่อยเยอะแยะมากมาย มีผลไม้สดในตู้รถเข็น ผลไม้ดูสดสวยงามน่ากินมากๆ ข้าวเหนียวหมูปิ้งดูน่ากินมาก ทูเรียน ชมพู่มะม่วงของตลาดผลไม้ตรงข้ามถนน ราคาถูกมาก”

“เห็นทั้งหมดนี้แล้วรู้สึกว่ามันอยู่ไทยจริง ๆ”

“คุณสามารถสวมใส่เสื้อแขนสั้นได้ตลอดทั้งปี”

“สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความบันเทิงทุกประเภท เล่นอะไรก็ได้ที่คุณต้องการ”

“ประเทศไทยมีผลไม้หลายชนิดตลอดทั้งปี ดังนั้นคุณจึงไม่ต้องกังวลว่าจะกินผลไม้ไม่ได้”

“ของอร่อยในไทยมีมากมาย ทั้งอาหาร ของหวาน ผลไม้ อร่อยทุกแนว”

“ภาษาไทยไพเราะมาก นุ่มนวล ฟังสบายมาก”

“นั่งบนชายหาดดูทะเลที่พัดลมทะเลเมื่อยามว่างก็สบายมาก”

“ขนาดแผนไทยดีจริงๆ สบายและราคาถูก”

“ผู้คนมากกว่า 90% เชื่อในพระพุทธศาสนา จึงมีวัดหลายแห่งที่นี่และสวยงามทั้งหมด”

“มีอาหารอร่อยมาก เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ กระเพราหมู”

“ประเทศไทยอากาศร้อนมาก แต่เข้าในห้างหนาวมาก ดีฉันรู้สึกว่าเป็นกรุงเทพที่ดีมาก โดยเฉพาะเวลาที่ฝนตก”

4. อื่น ๆ (Other) มี 8 ประการ ดังนี้

(1) การขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยา “มี” แทนการขึ้นต้นประโยคด้วยคำนามหรือคำสรรพนาม

“มีสิ่งทีประทับใจฉันมากที่สุด”

(2) ความถี่ของการใช้คำ ใช้คำว่า “ที่” เพื่อขยายความประโยคในหลายประโยค

“มากที่สุด”

“ช่วงเวลาที่ไม่ต้องเรียน”

“สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง”

(3) การใช้คำเพื่อแบ่งรับแบ่งสู้ในประโยคที่ไม่มั่นใจ เช่น “แทบไม่” “ไม่ค่อยดี” “เกือบ”
“ค่อนข้างดี”

“คนไทยแทบไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและที่คนพลุกพล่าน แต่การทำความสะอาดแม่น้ำไม่ค่อยดี”

“อากาศดีเกือบทั้งประเทศ”

“อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวค่อนข้างดี”

(4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

“ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่มีไลฟ์สไตล์ที่ผ่อนคลาย”

“ประเทศไทยรถติดมากๆ ถ้าอยากไปเที่ยวที่ไหนนั่งมอเตอร์ไซค์เร็วกว่า”

“อีกร้านหนึ่งเป็นไนท์คลับ ที่ดีมากฉันเคยไป”

“กรุงเทพฯ เป็นเมือง ที่มีสไตล์ และมีธุรกิจที่สวยงาม”

“หมู่เกาะในประเทศไทยไม่ตีเท้ามัลดีฟส์ เช่นเดียวกับพัทยาหรือที่รู้จักกันในชื่อ “โอเรียนเต็ล ฮาวาย”, “ไข่มุกแห่งประเทศไทย” ภูเก็ต, “เกาะโคโคไนท์พอเรสต์”

(5) การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยในประโยค

“เมื่อพูดถึงความงามของประเทศไทยคุณจะนึกถึง “Angel City” กรุงเทพฯ “Northern Thailand Rose” Chiang Mai”

(6) การใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลายาวติดต่อกันหลายจุด (.....) ในส่วนท้ายของแต่ละประเด็น เพื่อเป็นการแสดงว่าจบประเด็น

“เมื่อคุณไปที่เกาะไทยคุณต้องดำน้ำตื้นและคุณสามารถทำทายการดำน้ำลึก ได้ทะเลสีฟ้าแนวปะการังที่สวยงามสัตว์ทะเลทุกชนิดล้อมรอบคุณ ยกเว้นดวงอาทิตย์สักหน่อยมันดีจริงๆ.....”

“นอกจากนี้ยังหวังว่าอาณาจักรแห่งชีวิตของพวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ในรัฐนี้ ผู้คนมีความอ่อนโยนที่ไม่มีที่สิ้นสุดในใจ.....”

(7) การใช้คำศัพท์แสดงลักษณะของสิ่งของ

“ตลาดมีอาหารอร่อยเยอะแยะมากมาย มีผลไม้สดในตู้รถเข็น”

“มีแผงขายผลไม้ตามท้องถนนทุกแห่ง ผลไม้ปอกเปลือกบรรจุถุง ถุงละ 20 บาทเท่านั้น”

(8) การเขียนเรียงเรียงประโยคโดยแปลจากโปรแกรมแปลภาษา เช่น ระบบแปลภาษาของกูเกิล

“คนไทยก็สุภาพและขอบิ๊ยม ฉันขอโทษ แต่ขอขอบคุณเสมอที่ริมฝีปากของฉัน”

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีการใช้ภาษาไทย ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Accuracy and Acceptable) มี 12 ประการ ได้แก่ (1) การใช้คำไม่ถูกต้องตามบริบทและความหมายของประโยค (2) การใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง (3) การเขียนข้อความยาวติดกัน โดยไม่เว้นวรรค (4) การใช้คำสื่อความหมายของประโยคหลัก กับประโยคขยาย ที่ไม่เข้าคู่กัน (5) การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และตกหล่น (6) การใช้คำปฏิเสธไว้ใกล้กัน ทำให้เกิดความสับสนของ ความหมาย (7) การใช้ไม้ยมกซ้ำหลายครั้งในคำเดียว (8) การไม่ย่อหน้า เมื่อขึ้นประเด็นใหม่ (9) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง (10) ระดับคำที่ใช้ตลอดทั้งเรื่องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน (11) การเรียงประโยคไม่ถูกต้อง และ(12) คำที่ใช้ในประโยค สื่อความหมายไม่ชัดเจน

2. มุมมองการเล่าเรื่อง (Theme) นักศึกษามีมุมมองการเล่าเรื่องเชิงบวก โดยนักศึกษาจะมีเหตุผลประกอบความประทับใจในแต่ละประเด็น ได้แก่ ความประทับใจด้านวัฒนธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ของคนไทย ด้านความชื่นชมในศรัทธาของคนไทยที่มีต่อพระพุทธศาสนา ด้านทัศนียภาพและภูมิอากาศ ด้านกฎกติกา

มารยาทของสังคม ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม ด้านอาหารสำหรับบริโภค ด้านการศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย และด้านความไพเราะของภาษาไทย

3. การลำดับความในการสื่อสาร (Communication) มี 3 ประการ ได้แก่ (1) การเขียนเล่าเรื่องโดยแบ่งเป็นข้อ เพื่อแยกประเด็นออกจากกันอย่างชัดเจน แต่ยังมีเนื้อหาอยู่ภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน (2) การเขียนเล่าเรื่องแบบบรรยาย โดยเขียนเล่าเรื่องราวเป็นความเรียง ตั้งแต่ต้นจนจบ และ (3) การเขียนเรียงเรียงประโยคโดยใช้ภาษาพูด

4. อื่น ๆ (Other) มี 8 ประการ ได้แก่ (1) การขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยา “มี” แทนการขึ้นต้นประโยคด้วยคำนามหรือคำสรรพนาม (2) ความถี่ของการใช้คำ ใช้คำว่า “ที่” เพื่อขยายความประโยคในหลายประโยค (3) การใช้คำเพื่อแบ่งรับแบ่งสู้ในประโยคที่ไม่มั่นใจ เช่น “แทบไม่” “ไม่ค่อยดี” “เกือบ” “ค่อนข้างดี” (4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ (5) การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยในประโยค (6) การใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลาว่าติดต่อกันหลายจุด (.....) ในส่วนท้ายของแต่ละประเด็น เพื่อเป็นการแสดงว่าจบประเด็น (7) การใช้คำศัพท์แสดงลักษณะของสิ่งของ และ (8) การเขียนเรียงเรียงประโยคโดยแปลจากโปรแกรมแปลภาษา เช่น ระบบแปลภาษาของกูเกิล

จากผลการวิจัยข้างต้น ทักษะการเขียนเป็นทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาจะต้องมีความเข้าใจเรื่องคำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงประโยค หน้าที่ของคำในประโยค การสื่อความหมายของประโยค และภาษาเขียนที่จะมีลักษณะต่างจากภาษาพูด

ด้วยภาษาเขียนของไทยมีลักษณะทางภาษาไทยที่จะต้องเรียนรู้หลายประการ นักศึกษาจีนจึงจำเป็นต้องใช้เวลาเพื่อฝึกฝนทักษะการเขียน อีกทั้งนักศึกษาจีนเป็นชาวต่างชาติซึ่งมีลักษณะการใช้ภาษาจีนเป็นพื้นฐาน อาจทำให้การเรียงประโยคได้รับอิทธิพลมาจากภาษาจีน อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยข้างต้นนั้น แม้ว่านักศึกษาจะมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์บางประการ แต่นักศึกษาสามารถใช้คำเพื่อสื่อความหมายของเรื่องราวได้ดี ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ วางแผนหลักสูตร รวมถึงแผนพัฒนาการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ เพื่อฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยให้นักศึกษาจีน สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสละสลวยมากขึ้นเป็นลำดับต่อไป

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. กลุ่มประชากรน้อย เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นวิจัยนักร้อง เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ ผลที่ได้จะนำไปปรับปรุงเนื้อหารายวิชา และหลักสูตรให้มีกระบวนการสอนที่พัฒนาภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีนได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. การเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ WeChat ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด - 19 เนื่องจากนักศึกษาจีนอยู่ที่ประเทศจีนในช่วงสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้การเก็บข้อมูลทำได้ยากขึ้น ผู้วิจัยได้เปลี่ยนมาเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์แทนการเก็บในห้องเรียน

3. กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้เสนอวิจัย ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น หากมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลวิจัยและเปรียบเทียบข้อมูลร่วมกัน จะทำให้ได้ข้อมูลที่เกิดจากการเปรียบเทียบและยืนยันข้อมูลร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ WeChat ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด – 19 เนื่องจากนักศึกษาจีนอยู่ที่ประเทศจีนในช่วงสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้การเก็บข้อมูลทำได้ยากขึ้น ดังนั้น หากสามารถเก็บข้อมูลในชั้นเรียนได้ จะทำให้เก็บข้อมูลได้สะดวก และตรงตามเวลาที่กำหนด

2. กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้เสนอวิจัย ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น หากมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลวิจัยและเปรียบเทียบข้อมูลร่วมกัน จะทำให้ได้ข้อมูลที่เกิดจากการเปรียบเทียบและยืนยันข้อมูลร่วมกัน ดังนั้น ในการทำวิจัยเชิงคุณภาพครั้งต่อไป หากสามารถเพิ่มจำนวนผู้วิเคราะห์ร่วมได้ จะทำให้ผลการวิจัยหนักแน่นและมีมุมมองหลายมิติมากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2542). *คู่มือครูแนวการจัดทำแผนการสอนพัฒนาศักยภาพ: โครงการทดลองศักยภาพพัฒนาของเด็กไทย*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรมวิชาการ. (2544). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสมสทศกรรมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ข). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสมสทศกรรมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิดานันท์ มะลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีการศึกษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). *การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง*. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2533). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูธนบุรี สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- ทิตนา เขมมณี และคณะ. (2543). *ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี บุญชุ่ม. (2546). *ครูภาษาไทยในยุคปฏิรูปการศึกษา*. ใน *วารสารวิชาการ*. หน้า 15-24. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงเล็ก อุดระ. (2539). *วิธสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2550). *ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2546). *หลักการประเมินการเรียนรู้ รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). *การประเมินผลภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ. (2549). *คำถามสำคัญในการจัดทำแผนการเรียนรู้*. ใน *ประมวลบทความเรื่องหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอมอร จังศิริพรภรณ์. (2546). *การประเมินผลการเรียนรู้*. ใน *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Dale, E. (1969). *Audiovisual methods in teaching*. New York: Holt, rinehart and winston.
- De Kieffer, R. E. (1965). *Audio-visual instruction*. New York: The centre for applied research in education.
- Kemp, J. E., Morrison, G. R., & Ross, S. M. (1998). *Designing Effective Instruction*. 2 ed. New Jersey: Merril prentice hall.
- Smith, P. L., & Ragan, T. J. (1999). *Instructional design*. New Jersey: Merrill prentice hall.

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล นางสาวผการัตน์ ไยทอง
ที่อยู่ปัจจุบัน 86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์
ประสบการณ์การทำงาน

2560 - 2565 (ปัจจุบัน) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2563 - 2564 หัวหน้างานทะเบียนและหลักสูตร ฝ่ายวิชาการและวิจัย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา (สำเร็จการศึกษา)

2559 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการสอนภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2553 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

ผการัตน์ ไยทอง. (2560). การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 12 (4).220-240.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ เอี่ยมสำอางค์
ที่อยู่ปัจจุบัน	86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	คณบดี คณะศิลปศาสตร์
ประสบการณ์การทำงาน	
2549 - 2565	อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2562 - 2563	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา
2562 - 2565	คณบดี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2564 - 2565	คณะอนุกรรมการศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา
ประวัติการศึกษา	
2560	ปริญญาเอก ปริญญาเอก ศิลปวัฒนธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2550	ปริญญาโท กศม. (ภาษาไทย) ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2540	ปริญญาตรี คบ.(ภาษาไทย) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

1. การวิเคราะห์ภาพสะท้อนทางสังคมที่ปรากฏในบทเพลง: ศึกษางานเพลงของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพทุนทางสังคมของชุมชนภูมินามจังหวัดเพชรบุรีตามเส้นทางในนิราศเมืองเพชร
3. วิเคราะห์ไวยาหาร และถ้อยคำสำนวนทางการเมือง ที่ปรากฏใน ร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551
4. การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลจังหวัดเพชรบุรี